FULL OFICIAL DEL DILLUNS
DE BARCELONA

DILLUNS, 4 DE JULIOL DE 1932 — ADMINISTRACIÓ : CASA DE CARITAT : MONTALEGRE, N.º 5 : BARCELONA : TELÈFON 24770 — NOMBRE 341 : 10 CÈNTIMS

L'ESTATUT DE CATALUNYA A LES CORTS DE LA REPÚBLICA

MANIFESTACIONS DEL DIPUTAT JOAN LLUHÍ I VALLESCÁ

El valor de l'article segon. - Els darrers discursos. - Una nova i transcendental discussió. - L'actual posició del Govern i la que podria adoptar la minoria catalana. - La missió del Partit radical en el moment de l'autonomia de Catalunya.

Una bona part del pes més feixuc que suporten els parlamentaris catalans en la defensa de l'Estatut recau damunt dels diputats que formen part de la Comissió d'Estatuts, senyors Antoni Xirau i Joan Lluhí i Vallescà. Assistència, estudi i discussió en les reunions de la Comissió; assistència i una part activa en les deliberacions celebrades a part per la minoria catalana, i assistència i continuada discussió al Parlament.

En doblar-se les sessions parlamentàries no cal dir que la tasca dels susdits diputats catalans s'ha intensificat d'una manera extraordinària en els tres llocs de deliberació estatutària.

Aprofitant l'intèrval del diumenge, Joan Lluhí i Vallescà vingué, ahir, de Madrid a descansar entre la seva família. A despit d'haver demanat que el seu repòs en el si de la llar no fos torbat, no ens negà, però, la gentilesa de sotmetre's a un interviu periodístic.

Heus ací les importants manifestacions que ens féu en el transcurs d'aquesta conversa el diputat i membre de la Comissió senyor Lluhí i Vallescà.

— Quina és la vostra opinió respecte de l'article segon, tal com fou aprovat?

— L'article segon de l'Estatut, tal com fou votat, és, a judici meu, un gran triomf per a Catalunya, encara que — cuità a afegir el nostre interlocutor — no representi ni la totalitat dels seus drets, ni una solució immillorable. Crec que l'única mutilació realment valuosa de la integritat dels nostres drets és la que fa impossible el poder comunicar-nos amb la nostra llengua, oficialment, amb València i Mallorca. Cal no oblidar, però, que aquesta impossibilitat d'ara pot ésser rectificada, o bé, en discutir-se un Estatut que puguin presentar València i Mallorca, o en dictar-se una llei de la República que donés en aquelles regions germanes nostres categoria oficial al català.

Més que lamentar la part incompleta de l'article segon aprovat ja — prosseguí el diputat català —, el que cal fer ara a Catalunya és usar amb tota l'amplitud que l'article reconeix el català en la esfera oficial.

— Quins efectes produïren a la Comissió d'Estatuts els discursos a l'entorn de la totalitat del títol segon?

— Com a membre de la Comissió he de dir que tant el senyor Joan Estelric com el senyor Humbert Torres, en llurs discursos, nmbdós magnífics, no van concretar molt respecte la totalitat que es discutia. Llurs parlaments van ésser d'una major amplitud, referint-se, més que res, al problema català en si mateix. El del senyor Ferran Valera, més concretament francament favorable a Catalunya, produí una gran impressió. El del senyor Armaza, en nom dels radicals, va representar una reducció dels punts de vista del discurs del senyor Lerroux quan es discutí la totalitat de l'Estatut. Finalment, he de manifestar que la Comissió trobà, gairebé en la seva totalitat, fluix el parlament del senyor Sànchez Roman

— I en la Cambra, quina impressió produïren aquests discursos?

— No crec — seguí contestant el senyor Lluhí — que hagin fet variar la situació, com no sigui el del senyor Ferran Valero en sentit favorable.

— I en la part que segueix, què passarà?

— La primera discussió a fons que es presenta serà segurament la que farà referència a la part de Justícia. Car és la primera funció important i concreta de les de l'Estatut. En les discussions que suscitarà es començarà a veure la sort que el nostre Estatut ha de córrer. Si es manté en les línies generals dibuixades pel Govern de la República en el discurs del senyor Azaña, o si, encara, es va a una reducció major.

— I si s'anés a una reducció major, quina creieu que hauria d'ésser l'actitud de la minoria catalana?

— En aquest segon cas crec que la minoria catalana ha d'anar resoltament a abstenir-se de votar en les solucions que proposés la majoria parlamentària de la Cambra, i que fossin inferiors a les que fins ara semblen ésser les del Govern.

— Creieu que el Govern està inclinat a recular en la seva actitud? Per quins motius?

— No sé si el Govern està disposat a recular. Si ho fa, indubtablement que serà degut a voler obtenir, per la que ell creu major força de l'Estatut, els vots de la minoria radical. A mi em sembla que avui la preocupació més forta del Govern en aquesta qüestió consisteix en voler acontentar els radicals, sense desatendre la minoria catalana, i viceversa.

— Plantejada la qüestió en aquests termes, quina pot ésser, per vós, l'actitud del Partit radical?

— Jo consideraria personalment molt lamentable — acabà manifestant el senyor Lluhí —, i això fa que continuï essent optimista, que la missió històrica de la minoria radical, en el moment de l'autonomia de Catalunya, fos la de reduir aquesta autonomia en forma que representés, com podria esdevenir-se, una gran decepció en la confiança que Catalunya havia dipositat en aquesta República.

DE L'AGRESSIÓ CONTRA VENTURA GASSOL

El conseller de Cultura de la Generalitat ens conta com es produí el fet

En comentar-lo, acusa de complicitat al periòdic d'en March "Informaciones", i declara que la importància del succeit, més que pel que l'afecta personalment, es revela per tractar-se d'un acte que obeeix a un pla de caràcter feixista contra els homes de la República

Ahir vàrem visitar, al seu domicili de la Rambla del Carmel, el Conseller de la Generalitat Ventura Gassol. En aquell plàcid ambient, lluny de la remor de la vida ciutadana, el trobàrem lliurat a les preocupacions del seu càrrec de Conseller de Cultura. Junt amb ell, hi havia el secretari de l'Escola Normal de la Generalitat, senyor Sanç, el qual li donava compte dels preparatius de l'Escola d'Estiu. El senyor Gassol s'informava minuciosament, amb interès per a cada detall, i completava amb el senyor Sanç el pla de conjunt d'aquesta Escola d'Estiu que serà una importantíssima ampliació d'ensenyament per als mestres de Catalunya.

El nostre propòsit era que el senyor Gassol ens informés de l'agressió de què fou víctima i ens exposés la seva impressió personal en relació a l'esmentat succés, car fins ara no havia fet cap manifestació sobre el particular als periodistes.

Poc després de dos quarts d'onze del matí — ens contesta el senyor Gassol — i quan acabava de sortir de l'Hotel el meu company i amic Puig i Ferreter, vàreig sortir de la meva cambra, en paiama encara, per a dirigir-me al wàter. En obrir la porta hi viu un individu, per la qual cosa anava a tornar a tancar per a retirar-me. Aquest, però, ho impedí, i sense dir ni un mot se'm llançà al damunt i provà d'agafar-me pel coll, mentre cridava a uns altres individus que s'havien amagat a la cambra de bany del costat. Immediatament aparegueren dos homes, i pel que després vaig saber, en sortiren dos més tots els quals m'escometeren i intentaren tapar-me la boca amb una tovallola i un tros de xarpellera. Vaig lluitar contra tots ells i em vaig posar a cridar per tal d'atreure l'atenció dels altres hostes i dels dependents de l'Hotel. Els agressors em feren caure a terra, tossuts en llur propòsit d'amordassar-me, i jo vaig defensar-me amb els braços i els peus.

L'escena — continuà el senyor Gassol — es devia perllongar massa, desbaratant els projectes dels agressors, puix que sorgí una disputa entre ells, tirant-se en cara els uns als altres, el que cadascú d'ells no fes allò que havien convingut. En el curs de la palestra, vaig agafar amb la mà dreta un objecte metàl·lic, que, a judicar per la ferida que em produí i per allò que després m'han dit, deuria ésser una maquineta de barber. El vaig subjectar amb força, puix que jo creia que era l'instrument amb el qual volien ferir-me. Els esforços que tots els agressors feren per arrencar-me'l de la mà, foren en va.

De moment, entre les veus de la disputa que els agressors sostenien, vaig sentir la d'un d'ells, que deia: «— ¡Córtale!, ¡córtale!»

Instintivament vaig alçar la mà esquerra a l'altura de la cara — diu el senyor Gassol —, i vaig sentir un dolor molt viu al braç. Fou el tall que em feren, d'uns deu centímetres d'extensió. Aquesta fou l'única sensació de dolor que vaig experimentar; i també el moment en què vaig veure que estava en perill. Em vaig imaginar que el cop anava dirigit al coll o a la cara, i que l'havia pogut evitar en interposar el braç.

Atrets pel soroll que fèiem, començaren d'acudir altres persones, i els agressors es veieren obligats a fugir, deixant-me estès en el sòl. Em vaig aixecar ràpidament, ja que en cap moment vaig perdre la serenitat, i vaig entrar a la meva cambra per agafar la pistola amb el propòsit d'escarmentar els malfactors. A l'hotel s'havia produït una gran confusió. La gent fugia esparverada, presa d'un pànic inenarrable. Els agressors s'aprofitaren d'aquesta confusió per a traspassar la porta i fugir de l'Hotel. Tres d'aquests digueren que anaven a cercar un metge, valent-se d'aquesta estratagema per escapar. Un fou menys afortunat, perquè jo no el perdia de vista, però quan em disposava a disparar, va interposar-se entre ell i jo el diputat canari senyor Gil Roldan, que sortia apressadament de la seva cambra per a assabentar-se del que succeïa. En veure'm amb la pistola a la mà apuntant el fugitiu, es deixà caure a terra, i aleshores fou com vaig disparar, fent-ho des d'una distància de 7 o 8 metres. El que es feia escàpol caigué a terra en el moment de sentir-se el tret, i jo em vaig aturar convençut que l'havia ferit, però quan va adonar-se que jo no seguia disparant, s'aixecà tot d'una i fugí corrent. Vaig córrer darrera d'ell, i segurament hauria disparat una altra vegada a no ésser que sortí de la seva cambra la mestressa de l'Hotel, la qual subjectant-me els braços em digué : «— No es perdi; no es perdi vostè!»; i així va impedir que tornés a disparar.

L'agressor que jo considerava ferit va poder fugir per la porta que comunica amb l'escala de servei i donant una empenta al cuiner que se li havia posat davant, pogué sortir al carrer, després de baixar l'escala corrent.

Segons em va dir la propietària de l'Hotel, el fugitiu portava una pistola en la mà.

Mentre va durar la lluita amb els meus agressors, algun d'ells devia fer-se alguna ferida amb els instruments que portaven preparats per a atacar-me, ja que hi havia taques al sòl i en els meus pantalons, que no corresponien a la sang que rajava de la meva ferida del braç.

— Quin comentari li mereix aquest fet — preguntàrem al senyor Gassol?

— Una de les circumstàncies que més es destaca i que m'ha produït major indignació, és la manca de valentia que demostraren — afirmà el senyor Gassol — els agressors, ja que essent, com eren, cinc homes contra un de sol, no s'atreviren a posar-se davant per davant, i hagueren d'esperar-se amagats darrera les portes per a aprofitar un moment de descuit per a poder efectuar l'agressió per sorpresa; manca de valentia o, millor qualificat, palesa covardia, com ho significa el fet ridícul que cinc homes no poguessin realitzar el seu propòsit, a despit d'emparar-se amb tants avantatges.

— Jo mateix en llegir *Informaciones* vaig poder reconstruir certs detalls que no podia explicar-me abans de llegir la versió del succés que dóna l'esmentat diari. Del que diu *Informaciones* se'n dedueix que la navalla amb la qual em feren el tall a l'avant-braç la portaven per a "ratllar-me" la cara, dit d'aquesta manera, emprant l'expressió pinxesca.

Ja és hora — afegeix el senyor Gassol — que la República acabi amb aquestes valenties, netejant els baixos fons on impera la "xuleria", per tal que aconsegueixi la seva plena exaltació el Madrid hospitalari i avui fervent republicà que tots estem obligats a defensar i al que no es poden atribuir aquestes vileses, que no fan cap honor a les ciutats que les toleren.

— Denuncio també certa premsa de Madrid que s'ha entretingut aquests dies a fer-me culpable de tots els greuges que els extremistes de Catalunya hagin pogut fer als no catalans residents a Barcelona. Jo — afirma el senyor Gassol — que d'un temps ençà em vinc aplicant a fomentar la campanya de cordialitat entre tots els pobles d'Espanya i donant el tractament de germà a tots els espanyols, en aquests moments, i davant el que passa a Madrid per culpa dels que ens ataquen i per la de qui no ens defensa en la mesura que mereix la nostra cordialitat, tan sols sigui per esperit de fraternitat i per tot el que portem fet, no solament per Catalunya, sinó per la República, em temo en certes ocasions que, si certes ambients que s'estan forjant no s'esvaeixen, que acabin per tenir més raó aquests amics extremistes que he esmentat, que els que hem lluitat i estem encara disposats a sacrificar-ho tot, no solament per la llibertat de Catalunya, sinó per la de tots els pobles d'Espanya.

— Creu que el fet quedarà impune? — preguntem nosaltres.

— Qui ho sap — respongué ràpid el senyor Gassol. De totes maneres, crec jo que és un deure meu denunciar a l'opinió de Madrid, als jutges, al Govern, o a qui sigui, la conveniència que aquest atemptat no pugui quedar impune, no solament pel que pugui afectar a mi personalment, sinó per la importància política que té, ja que revela un pla netament fascista d'atac contra els homes de la República, i que ara, els que ho portaren a cap, ho volen disfrassar amb un fals vernís de patriotisme, dient-se enemics de l'Estatut i de les llibertats de Catalunya.

Denuncio — segueix dient el senyor Gassol — certa premsa de Madrid que des de temps venia induint a aquestes degenerats a cometre atropells de la classe que han pretès posar en pràctica contra meu, i estic convençut que no serà aquest l'últim si no es posa aturador contundent a aquests fets. D'una manera especial he d'al·ludir el diari *Informaciones*, perquè del relat que fa del fet se'n dedueix que ho sabia amb anterioritat i que hi té complicitat. Explica detalls d'allò succeït entre els agressors i jo quan encara jo no havia explicat a ningú el que havia ocorregut. S'ha de tenir present que em refereixo a detalls dels quals únicament en fórem testimonis els agressors i jo.

A més — segueix dient el senyor Gassol — explica *Informaciones* el projecte que tenien els agressors, i que no pogueren executar.

Vosté haurà observat — arguim nosaltres — que ha estat molt intensa la reacció que s'ha produït contra el fet vandàlic del qual l'han volgut fer víctima.

— Encara — ens diu el senyor Gassol — estic commogut per les manifestacions d'afecte que he rebut No solament hi ha hagut la prova d'adhesió amb la qual se'm feu objecte ahir en retornar de Madrid, sinó que he rebut infinitat de telegrames de tot arreu protestant del fet. D'aquestes demostracions, més que la satisfacció personal que em produeixen, m'afalaga la cohesió que demostra el nostre poble en aquests moments. El fet ha posat de relleu que és suficient una petita injúria contra un dels nostres perquè tots ens manifestem units. El meu agraïment a Catalunya, que ha mostrat la seva cohesió i disciplina en el moment que ha fet seva l'ofensa que s'ha inferit a un dels seus fills i que en sentir-se'n ferida a traduït el seu sentiment retent homenatge de disciplina al nostre cabdill Francesc Macià, que ara com sempre ha demostrat posseir el bon sentit i la serenitat amb la qual tants poden allisonar-se.

— La meva gratitud també al Parlament de la República, que d'una manera tan unànime ha manifestat la seva protesta contra aquell fet; la meva gratitud arriba també a tots els partits polítics, personalitats representants d'entitats i particulars, entre els quals figuren alguns ministres que s'apressaren a expressar-me la seva adhesió i la seva protesta contra l'atropell que volgueren ferme víctima.

No puc fer altra cosa que doldre'm de l'actitud de certs intellectuals de Madrid, ja suficientment classificats per a no ésser confosos amb la vertadera representació de la intellectualitat espanyola, que han predicat unes idees d'exacerbació de l'Estat espanyol, netament fascistes i que tal vegada sense ells voler-ho, de l'admiració que fins avui havíem sentit, haurem de caure en la tristesa de veure'ls convertits, volem creure que inconscientment, en promotors de moviments que no tenen res de patriòtics ni de republicans, ni del més elemental esperit de lli, bertat i de justícia.

— És clar — afirma el senyor Gassol — que no és la posició d'aquests la mateixa que es pot atribuir als directors de certs periòdics, que en explicar el fet prenentlo a facècia demostren ésser de la mateixa contextura moral que els que el cometeren. També, com aquests, si haguessin d'atacar-me, no ho farien un a un i cara a cara, sinó en "quadrilla" i a traició.

— Conseqüències — preguntem — polítiques del fet amb respecte a la seva actuació futura?

— Cap — ens respon el senyor Gassol —. El que ha ocorregut no minvarà ni en un àtom el meu entusiasme ni la meva collaboració que aportaré, costi el que costi, a procurar que prevalguin les idees propugnades últimament per amics tan estimats com el President de la República, senyor Alcalà Zamora; el Cap del Govern, senyor Azaña; Lluís Bello, Ferran Varela i altres que, junt amb ells, són els que poden despertar tants de valors adormits que existeixen a la península i poden assegurar aquesta Espanya nova que hem de construir entre tots, i dintre de la qual tinguin la plenitud de les seves llibertats tots els homes i tots els pobles.

El senyor Gassol ha donat per acabada l'interviu amb les paraules que acabem de consignar, reprenent el seu treball d'ordenació de les activitats que han de coincidir en els Cursos de l'Escola d'Estiu, de tan innegable transcendència patriòtica.

EN TORN DE LA DISCUSIÓ DE L'ESTATUT

El senyor Lluís Bello diu que les Corts actuals tenen l'obligació de fer l'Estatut de Catalunya, puix que en la convocatòria constava així

Referint-se a l'atemptat contra el Sr. Gassol, diu el Sr. Bello que no pogué ésser ni més odiós ni més innoble

Madrid, 3. — El president de la Comissió d'Estatuts, senyor Lluís Bello, ens ha fet les manifestacions següents:

Li hem demanat si la lentitud en la discussió de l'Estatut obeeix a l'obstrucció dels agraris, i ens ha contestat:

— El senyor Royo Villanova té un gran interès, no en ajornar, sinó en impedir que l'Estatut sigui aprovat. Si el poguéssim deixar per a un altre segle, segurament que el senyor Royo Villanova estaria molt content. Nosaltres procurarem que quedi aprovat el dia 15 d'agost. Si volen que sigui el 15 de setembre, a nosaltres no ens fa res, amb sessions dobles o amb sessions triples o modificant la setmana de quatre dies, si cal. El cas és que no podem estar a la mercè de l'obstrucció d'uns quants polítics.

— Vós heu declarat — li diem — que veieu amb simpatia l'esmena del senyor Ossorio i Gallardo, però no heu dit si la prendreu en consideració.

— Aquesta esmena del senyor Ossorio té alguns punts de vista que són compartits per la Comissió la qual, anticipadament, ja ha declarat la necessitat de fer articles separats per a les atribucions de la justícia. Ara, que jo no conec el criteri dels meus companys de Comissió sobre el fons vertaderament important de l'esmena del senyor Ossorio. En aquesta no hi ha inclosa per a Catalunya l'administració de Justícia ni penal ni civil; hom reconeix una altra jurisdicció que per al dret foral. Això, no sols la Comissió, sinó les Corts, ho han d'estudiar bé.

— Què us semblaria l'organització d'un plebiscit sobre l'Estatut?

— Plebiscit, referèndum... D'això ja n'ha parlat en mantes mítings el senyor Melquíades Alvarez. Quan insisteixen és que no els ha convençut l'article 66 de la Constitució, que exclou dels referèndums els estatuts regionals. Ara, si hom vol fer una paròdia de plebiscit a l'estil del de Primo de Rivera, amb finalitats reals o fictis, no crec que fos molt difícil de reunir uns quants milers i fins i tot uns quants milions de noms.

Aquestes Corts, per la seva convocatòria, tenen l'obligació de fer l'Estatut de Catalunya. El poble, en votar-nos, ens donà la seva representació per a resoldre l'autonomia de Catalunya. Això no han d'oblidar-ho aquells que ara ens ataquen a les Corts, i especialment els diputats per Madrid.

Veig que s'està creant un ambient contrari a l'Estatut entre el comerç de Madrid. El comerç de Madrid, abans era republicà; avui el menen els monàrquics, que encara no s'han convençut de què la monarquia no pot tornar i segueixen fent la guerra a la República. Quan vegin que perden el temps, jo crec que acabaran per venir al nou règim.

Entre aquests comerciants n'hi ha que creuen de bona fe que l'Estatut perjudicarà Madrid. Aquests mereixen ésser escoltats, i només els demano que llegeixin l'Estatut poc a poc. Avui he llegit unes declaracions molt discretes signades pel president de la Cambra de Comerç de Madrid, senyor Salgado. Aquest senyor no creu en l'autonomia, suposa que l'Estatut perjudicarà tot Espanya àdhuc Catalunya. Aquest és el seu error. Catalunya farà un esforç gegantí per a organitzar la seva vida local i totes les regions espanyoles tindran ara un estímul més. Allò que no podrà fer serà adormir-se, abandonar-se. Entrarem en un període en què tots, madrilenys i barcelonins, haurem de treballar més, amb major voluntat i amb més intelligència. La nació que ara no ho faci així, estarà perduda.

El senyor Salgado parla de dos o tres temes d'interès ; n'hi ha d'altres importants, àdhuc la gran reforma urbana de Madrid.

— Jo — afegeix — he de tenir paciència davant d'aquests atacs, que per fortuna semblen concentrar-se especialment en la meva modesta personalitat. Alguns són un xic forts. Els que provenen de persones que poden ésser bons republicans i no estan conformes, mereixen ésser atesos, i jo procuro contestar-los. La República no ha millorat de cop i volta la situació de Madrid ; hi ha més obrers parats que abans ; el comerç no s'ha reviscolat ; jo no sé, però, de cap nació que del 1930 encà no vagi a tomballons.

La situació d'Espanya és relativament favorable, tot i que el criteri seguit per la República de liquidar els comptes de la dictadura i no augmentar els deutes ens hagi privat d'un èxit ben fàcil. Cal resoldre el problema de Catalunya igual que la reforma agrària i el problema clerical; cal resoldre-ho de la millor manera que es pugui. En això la República invertirà un any i mig. No necessitarà pas dos anys, i consti que això significa quel com més que fer una llei constitucional. Després, amb les mans lliures, la República, ja constituïda, podrà fer totes aquelles coses que animen el poble. El seu pla quinquennal començarà amb el pressupost de 1933. Acabem, però, amb la discòrdia de Catalunya i en dir acabem, consti que parlo pensant en les Corts i en el Govern. La intervenció personal d'un diputat o d'un escriptor ha d'ésser sempre reduïda, i la meva és molt modesta.

Diu que si algun diputat manifesta en alguna ocasió el seu pessimisme, aquest obeix a alguna reacció del moment, perquè l'atemptat contra el senyor Gassol no pogué ésser ni més odiós ni més innoble, i qualicar-lo de facècia, demostra que s'ha perdut la sensibiltat i el concepte de la dignitat. Això és una maniobra enemiga que cerca el ridícul; maniobra tan inútil com les altres.

L'Estatut — acaba dient — seguirà endavant i serà discutit tan raonadament i tan patriòticament com calgui.

Els actes de la Lliga Regionalista

Lluís Duran i Ventosa pronuncia un discurs a Falset

Al Teatre de l'Artesana, de Falset, tingué lloc, ahir, al matí, un miting d'afirmació catalanista, organitzat pels elements regionalistes de la vila. El local estava ple, i a les llotges hi havia moltes senyores.

Hi assistiren representacions de diferents poblacions del Priorat, com Marsà, Masroig, Torroja, Guiamets, La Figuera, Bellmunt, Porrera, Ulldemolins, Cornudella, Cabacés i Gratallops.

Presidí primerament el senyor Puig Avila, el qual cedí la presidència a l'ex-senador senyor Lluís Duran i Ventosa.

Parlaren els senyors Josep Ixart, Roda i Ventura, Josep Codolà, Josep M.ª Pich, i Garriga i Massó.

Finalment parlà el senyor Duran i Ventosa.

Començà dient que la Lliga Regionalista no és una agrupació exclusivament barcelonina, sinó que la seva força s'escampa per totes les contrades de la terra com ho demostra el present acte, que compleix totes les tinalitats del catalanisme.

Remarcà que la Lliga torna al pelegrinatge, i va de poble en poble cridant tots els estaments. Per això ací — exclama — es veuen veterans que assistiren a l'Assemblea on es proclamaren les Bases de Manresa i anaren també a l'Assemblea de la Unió Catalanista a Reus, i es veuen també damisel·les i jovent.

Assenyalà que la Lliga defensa el vot femení i pugna perquè el Govern de Catalunya estigui a mans de tots els catalans. Aquest és el veritable sentit de la democràcia, la qual per actuar necessita de l'instrument de grans partits. Els ciutadans tenen l'obligació de pertànyer a aquestes organitzacions polítiques, escollint la que millor plagui al seu pensament.

Cal que ningú no s'abstingui en el que es refereix a la cosa pública, i la Lliga amorosament acollirà tots els que vulguin treballar per Catalunya amb altesa d'esperit.

El senyor Duran i Ventosa fou molt aplaudit.

Acabat l'acte se celebraren diverses reunions : una per a constituir una societat adherida a la Lliga, una altra dels elements dels pobles del Priorat per a constituir delegacions, una tercera per a fer la Secció Femenina de la Lliga a Falset i, finalment, una quarta per a crear una Joventut amb les mateixes finalitats.

Joan Estelrich a Olot

Al Teatre Principal d'Olot donà una conferència sobre l'Estatut de Catalunya el diputat de les Corts Constituents senyor Joan Estelrich.

Presidia el doctor Riera, ex-president de la Diputació gironina, hi havien representacions de diferents pobles de la Garrotxa, i féu la presentació del dissertant el senyor Candí Agustí.

El senyor Estelrich propugnà perquè els ideals catalans trobin solució adequada dintre de la República, i propugnà també per Catalunya-Nació, obra del temps i impregnada per la Fe, la Tradició, la Llitertat i el Progrés. Tot això concebut en un ideal totalitari no inspirat per un sentiment de partit.

Estudià els antecedents de l'Estatut i les conseqüències que ha portat el voler invocar el pacte de San Sebastian. Es detingué especialment en el que fa referència a la qüestió de la llengua i al títol II de l'Estatut.

Parlant de la part cultural es mostrà partidari que hi hagi a Barcelona una sola Universitat, comprometent-se els catalans a assegurar als castellans ensenyaments en la seva llengua.

Lloà l'actitud dels diputats radicals catalans, que apartant-se dels seus correligionaris del restant d'Espanya votaren a favor de l'Estatut, contrastant aquesta actitud amb la de Franco i Sediles.

Acabà amb un cant a la Catalunya invicta, contra la qual no podrà res cap Parlament, siguin quins siguin els seus acords.

Estelrich fou molt felicitat.

A Arenys de Mar

Al Casal Catalanista Republicà d'Arenys de Mar se celebrà un acte de propaganda catalanista especialment dedicat a les senyores, per tal de constituir la Secció Femenina regionalista de la localitat.

Hi assistiren la senyora Francesca Bonnemaison, vídua de Verdaguer i Callís; Maria Despujol de Ventosa, i senyora Puig de la Bellacasa. Ocuparen la presidència, junt amb les senyores d'Arenys Maria Vila de Riera, Leonor Tey de Cucurull, Teresa Malegelada i Maria Pons Guri.

La senyora Bonneimaison explicà la finalitat del que ha d'ésser la Secció Femenina, i digué que com que és una orientació presa la de què les dones adherides a la Lliga no facin definicions d'ordre polític, els parlaria l'element de la Joventut de la Lliga senyor Enric Maynés i Sostres.

(*Segueix a la pàg. 2*)

URALITA
TUBERIA SANITARIA
DRENA
Plaça d'Antoni López, 15 - Telèfon 16556 - BARCELONA

Foc a una botiga de queviures

Prop de dos quarts de deu, d'ahir, de la nit els veïns de la casa n.º 36 del carrer de Romaní (barriada d'Hospitalet), notaren que sortia una forta fumerada per sota la porta de la botiga de queviures que hi ha instal·lada a la planta baixa d'aquell edifici.

Tement que pogués haver-se produït un incendi, i com sigui que en la botiga de referència no hi habita ningú, forçajaren la porta, i comprovaren, en efecte, que unes grans flamerades amenaçaven en cremar tota la instal·lació d'aquella drogueria i els gèneres allà magatzemats.

Amb gran diligència començaren a tirar galledes d'aigua, i així evitaren que el foc es propagués. Quan els bombers, els quals hi acudiren ràpidament, arribaren, ja el foc estava gairebé extingit. La intervenció d'aquells, però, el sofocà totalment, al cap d'un quart just d'haver-se iniciat.

Ensems fou avisat el propietari de l'establiment, senyor Manuel Mur, el qual habita no gaire lluny del lloc on té la drogueria en qüestió. Amb ell conversàrem per tal de conèixer exactament el valor de les pèrdues sofertes. No pogué precisar-les de moment, encara que es té la sensació que són escasses.

Afortunadament, tampoc, no s'ha de lamentar cap desgràcia personal.

Clausura de l'Exposició de Primavera

Ahir, a la tarda, tingué lloc la clausura de l'Exposició de primavera 1932, organitzada per la Junta Municipal d'Exposicions d'Art, que ha estat oberta, al Palau Nacional de Montjuïc, des del dia 22 de maig.

Per tal de solemnitzar la clausura, la Junta Municipal d'Exposicions havia organitzat un concert per la Banda Municipal a honor dels artistes expositors.

La Banda, dirigida pel seu il·lustre mestre J. Lamote de Grignon, interpretà un extraordinari programa simfònic. Interpretà en primer lloc l'obertura de *La gruta de Frigal*, de Mendelssohn; la *Simfonia incompleta*, de Schubert (Al·legro moderato i Andante con moto), instrumentada pel mestre Lamote, qui assolí en aquesta obra genial moments d'una solemne profunditat, arrencant una ovació entusiasta. Després interpretà, de la manera que sempre ho fa la Banda, l'«Scherzo» de l'*Aprenent de bruixot*, de Dukas, el preludi d'*Els Mestres cantaires*, de Wagner; l'*Encís del divendres Sant*, del Parsifal, i l'Obertura del *Tannhauser*.

L'ampla sala del Palau es veié plena d'un selecte públic.

En acabar el concert, els assistents es dirigiren a les sales de l'exposició que, essent el darrer dia foren visitadíssimes. L'acte de clausura no tingué cap solemnitat protocolària. Es donà per clausurada l'Exposició amb assistència dels membres de la Junta de Museus senyors Folch i Torres, Borrelleres i Tarragó. Assistiren també el senyor Campalans, en caràcter particular; el crític d'art i membre del Comitè senyor Joan Merli, els artistes senyors Pranyer, Joan Rebull, Nogués, Grau Sala, Shum, Cuirant, Serres, Solanich, Vila Cinca, Soler Diffent i molts altres, els periodistes i crítics senyoreta Lewi, Montserrat Isern, Molins i Fàbregues, Angel Estivill i altres que sentim no recordar. Entre els assistents veiérem també Andreu Nin.

La Junta de Museus ha adquirit d'aquesta Exposició una tela de Fèlix Mestres i una escultura de Cuirant, del saló de Barcelona, una tela d'Umbert, una altra de Sunyer, una escultura de Joan Rebull i una altra de Granyer i de Manolo, respectivament. També de la Secció d'Art decoratiu ha adquirit una peça de Llorenç Artigas. La Junta Municipal d'Exposicions també ha adquirit una dotzena d'obres de cada saló, però avui encara no s'havien posat els cartellets.

S'han tancat les portes a un quart de nou.

Clausura de la XV Exposició de joguines

Brillantíssima va resultar la festa de clausura celebrada ahir a l'Exposició de Joguines i articles de Basar que des del dia 12 del proppassat mes ha vingut funcionant al Palau de la Metal·lúrgia, ja que per fi de festa es féu un sorteig de dotze joguines entre la mainada que hi varen concórrer. Varen ésser premiats els següents nens : Pere Vallcorba, amb el n.º 5251; Miquel Oller, 3594; Joan Longàs, 5115; Joan Villanueva, 2517; María del Carme Velasco, 6621; María Lluïsa Garcia, 6089; Enric Ferrer, 2531; Teresina Bernadas, 3688; Roseta Capell, 6362; Antònia Parramon, 307; Maria del Pilar Roig, 6984, i Miquel Oller, 4746.

En assemblea celebrada ahir pels expositors, s'acordà per aclamació celebrar la pròxima Exposició en el mes d'abril de 1933.

Conferència de Roc Boronat al Casal d'Esquerra Estat Català de Gràcia

Demà, dimarts, a les deu de la nit, Roc Boronat donarà una conferència pública a l'estatge d'aquesta entitat d'Esquerra Republicana de Catalunya (carrer de Santa Agata, 40, i Menéndez Pelayo, 175), en la qual tractarà sobre el tema «El nostre nacionalisme».

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte

La Conferència Monetària Espanyola

Hi ha una extraordinària expectació per a seguir les deliberacions de la Conferència Monetària Espanyola que, organitzada per Unió Catalana, començarà demà dilluns. Han promès la seva assistència, a més del representant del ministre d'Hisenda, senyor Artur Forcat, els senyors Santiago Alba, Perpiñà, Garcia Martínez, Olariaga, Figueras Dotti, Valcàrcer, Picavea, L. Víctor Paret, Villalonga, Ridruejo, Dòria, Arraz, de Miguel, Canals i altres.

En l'acte inaugural, presidit pel President de la Generalitat de Catalunya i pel representant del Govern espanyol, parlaran el senyor Vidal i Guardiola, per la Junta d'Unió Catalana d'Estudis Polítics i Econòmico-Socials.

Representants de Llevant, Nord i Centre, que seran probablement els senyors I. Villalonga de València, R. Picavea, de San Sebastian, i E. Ridruejo, del Centre Oficial de Contractació de Moneda.

Clourà l'acte el representant del Govern, senyor Artur Forcat.

A les sessions de la tarda (a les quatre) i de la nit (a les deu) es discutirà el tema «La Futura política monetaria española».

Entre els aspectes més interessants tque seran objecte de discussió, citarem:

1) La política passada, present i futura d'estabilització monetària a Espanya.

2) La posició d'Espanya en front dels trastorns econòmics mundials (abandonament del patró or per molts països, tendència al seu restabliment mitjançant convencions internacionals, etc.).

3) La política del Banc d'Espanya en relació amb la defensa dels canvis i en relació amb la vigilància de la circulació fiduciària i del sistema creditici espanyol.

Tots aquests i altres problemes seran discutits en llur aspecte general, després de la presentació llur per part dels autors de les conclusions provisionals senyors Villalonga i Tallada.

Aquest estudi de caràcter general prepararà l'anàlisi dels aspectes concrets i pràctics dels problema, que tindrà lloc dimarts, amb motiu de la discussió del segon tema (ponència dels senyors Vidal i Guardiola i Vandellós).

Míting del Bloc Obrer i Camperol al Poble Nou

Es produïren alguns incidents

Organitzat pel Bloc Obrer i Camperol de la barriada de Poble Nou, es celebrà ahir, a les onze, un míting al cinema Catalunya del carrer de Martí Vilanova.

Parlaren els comunistes Josep Coll, Jaume Serra, de les Joventuts, i Víctor Colomer i Joaquim Maurín.

En parlar Víctor Colomer de l'actuació dels dirigents socialistes, i en especial dels que ara són ministres, es produí una interrupció que fou acallada pels assistents. La interrupció tornà a reproduir-se amb caràcters de pertorbació quan l'orador digué que la Revolució democràtica havia estat escamotejada i que el feixisme dels militars monàrquics amenaçava els desitjos dels treballadors. Llavors els assistents expulsaren violentament els pertorbadors, que resultaren amb lesions un d'ells de bastanta consideració, segons semblà de primer antuvi

Amb aquest motiu es produí un egular avalot.

Feta la calma, prengué la paraula Joaquim Maurín, que qualificà d'agents de la reacció els pertorbadors. S'estengué l'orador en consideracions sobre el moment polític i glossà l'acte dels dos comunistes Arquer i Miravitlles davant el Consell de Guerra, negant que fos un acte de xovinisme nacionalista, sinó que respon al concepte que ells tenen del problema de les nacionalistats.

Parlà després de la tàctica obrera de l'anarco-sindicalisme, i digué que ja per tres vegades s'ha produït, en l'anarquisme històric espanyol, el fet que després d'un gran desengany polític inflingit per les esquerres burgeses, s'havia llençat a l'acció apolítica com a reacció.

Finalment, afirmà que el seu partit venia a trencar aquesta cadena sense fi que lliga l'obrerisme a la impotència i que el marxisme del Bloc els havia de conduir a la victòria, puix que responia plenament a un sentit de classe.

Tots els oradors foren molt aplaudits, sense que es repetíssin els incidents que hem esmentat abans.

Horari de les dues primeres expedicions del primer torn de colònies escolars

Avui, dilluns, sortiran de Barcelona els alumnes de les Escoles municipals que han de passar temporada a les colònies escolars.

L'horari de partida és el següent: 7.44, França, Sant Feliu de Guixols; 8.45, Nord, Montclar; 9.10, Nord, Mura; 9.18, França, Calafell; 9.20, Nord, Prats de Llussanés; 10, França, Premià; 10, França, La Cisa; i 16, Belles Arts, Can Puig.

Els escolars es reuneixen al Palau de Belles Arts una hora i mitja abans de l'hora de sortida del tren.

* * *

A les 7.44, per l'estació de França, sortirà també una Colònia de l'Ajuntament de Barcelona, amb destinació a Sant Hilari Sacalm, composta de vint-i-cinc nois triats expressament per la inspecció mèdica municipal.

Aquests escolars s'han de reunir a Belles Arts a les 6.15.

Accident de la circulació

A la Via Laietana, davant del carrer Comtal, toparen un auto i una moto. L'ocupant d'aquesta, August Martín i Pasqual, de vint-i-vuit anys, es fracturà ambdues munyeques i la regió frontal i es produí encara d'altres contusions. En greu estat fou dut a la Clínica de l'Aliança.

Intent de suïcidi

A la platja del Somorrostro, el pescador Lluís Girau, de vint anys, intentà suïcidar-se fent-se uns talls a la munyeca. Mercès a la intervenció ràpida d'uns veïns, no aconseguí portar a terme la seva resolució.

El minyó declarà que havia tingut un disgust amb la seva mara, i que no podia resistir-lo.

AHIR A VALLS I AL VENDRELL

El actes d'afirmació rabassaire a les comarques tarragonines

Ahir es celebraren a les poblacions de Valls i Vendrell dos actes organitzats per la Unió de Rabassaires de Catalunya, en els quals hi prengueren part els senyors Galés, Pujol i Font, Riera, Aragay i Lluís Companys.

El del Vendrell, que començà a les onze del matí, s'obrí amb unes paraules del president dels Rabassaires de la comarca, donant la benvinguda als oradors.

A continuació el diputat de la Generalitat, senyor Manuel Galés, justificà la seva interpretació en aquests actes, dient que els homes de professions liberals deuen també de contribuir a obtenir les reivindicacions del proletariat del camp.

Parlà a continuació el president de la Unió senyor Riera, el qual digué que la Unió representa una força formidable.

A continuació parlà el diputat de la Generalitat senyor Pujol i Font, dient que per ara la República no solament ha resolt el dret de ciutadania. Hi han altres problemes però que cal que la República resolgui.

El diputat a Corts, senyor Aragay, comença explicant l'historial de la Unió de Rabassaires i la seva orientació.

Afegí que ell té la confiança en els homes de la República, i que aquests procuraran resoldre el problema que afecta a tots els treballadors del camp.

En darrer lloc féu ús de la paraula el diputat senyor Companys que, en aixecar-se, fou saludat amb una gran ovació pel públic que omplenava el teatre. El senyor Companys digué:

Des de l'inici de la campanya de la Unió de Rabassaires, els propietaris i les forces reaccionàries polítiques han llençat la falsetat de que feiem campanyes disolvents. Volien fer veure que a Catalunya no hi havia problema agrari, i que nosaltres l'inventàvem.

Hem creat una força solvent i plena d'eficiència que avui és un puntal per la pau de la República.

A aquesta tasca de ponderació tenia de respondre el Govern de la República amb una gran atenció. El problema agrari és difícil, canviós de faisó a cada poble d'Espanya, i té modalitats a cada comarca. Sortosament, la força agrària obrera té consciència d'aquestes dificultats i el desig de col·laborar a la resolució.

L'orador acabà fent un elogi de les Corts Constituents i del cap del Govern, senyor Azaña, afegint que els rabassaires no perdin la serenitat però que estiguin units, per assolir les seves reivindicacions.

Una ovació coronà les darreres paraules del senyor Companys, el qual fou saludat per diversos alcaldes i jutges municipals d'aquells pobles.

A les quatre de la tarda se celebrà el míting a Valls, amb el local atapeït del teatre de la Cooperativa agrícola.

El President donà la benvinguda als oradors, i donà compte de l'objecte de l'acte.

Seguidament feren ús de la paraula altres oradors de la localitat, i el senyor Pujol i Font.

Un grup d'individus afiliats a la F. A. I. entrà al local intentant interrompre'l, fent que el públic s'indignés.

El senyor Companys avançà al prosceni, imposant silenci.

Donà compte de l'estat actual del conflicte agrari, recomanant serenitat i confiança amb els directius.

Afegí que probablement en el Consell de Ministres que se celebrarà dimarts, s'ocuparan d'aquesta qüestió.

Donà l'acte per acabat, amb un paràgraf brillant per a la unió dels camperols.

A la sortida, el senyor Companys i altres oradors foren objecte d'una gran manifestació de simpatia, emprenent aquell el viatge de tornada a Barcelona, i els altres es dirigiren a Montblanc, on tenien anunciat un altre acte per a la nit.

Al Centre d'Esquerra de Santa Coloma de Gramanet

Míting d'afirmació

Ahir tarda tingué lloc un míting d'afirmació dels ideals del partit al Centre d'Esquerra de Santa Coloma de Gramanet.

Va assistir-hi nombrosa concurrència, entre la qual figurava una nodrida representació de l'element femení.

Presidí el senyor Lluís Duran, el qual expressà que amb aquests actes els homes de l'Esquerra Republicana de Catalunya van preparant el poble per als moments decisius que s'acosten per a la llibertat de Catalunya, combatent al mateix temps el caciquisme, enemic secular de les aspiracions justes i liberals del poble català.

A continuació el senyor Clapés va llegir unes quartilles, en les que es glossava l'actuació dels homes d'idees nacionalistes a través del temps, convenint amb què tots ells treballaren per la implantació del règim republicà en terres ibèriques, creient que la República seria federal i no unitària com ha ocorregut.

Expressà igualment que els pobles que volen la seva llibertat finalment l'obtenen, perquè els seus desigs són acompanyats d'una gran voluntat, com així succeeix a Catalunya.

Després parlà el senyor Alaí. Aludí a la Dictadura, i expressà que en la derrota de Primo de Rivera tingué una principalíssima part Catalunya, l'esperit de la qual no pogué dominar el dictador.

Protestà de l'agressió que ha estat objecte Ventura Gassol, i digué que la ferida que sofreix el gran patriota català la sofreix també Catalunya.

Acabà dient que l'Estatut simbolitza la voluntat de Catalunya.

Seguidament féu ús de la paraula el senyor Ramon Junyent, el qual glossà unes paraules del senyor Macià, referents a la unió de tots els catalans davant l'Estatut. Acabà atacant els senyors Lerroux i Cambó, per considerar-los enemics dels ideals de llibertat de Catalunya.

Després parlà el senyor Térmens Badal, el qual es referí al concepte que en les altres terres d'Ibèria es té de Catalunya, i remarcà la injustícia que amb això es cometia.

A continuació parlà el regidor barceloní senyor Oller.

Digué que amb aquests actes es demana als ciutadans catalans la seva col·laboració per al triomf dels ideals de llibertat de Catalunya, dels quals són els seus més fidels dipositaris els homes de l'Esquerra Republicana de Catalunya. Afirmà que la política de concòrdia iniciada i propugnada per la Lliga havia resultat un enorme fracàs, i que a través de la qual s'havia pogut constatar la incomprensió de la gent d'enllà de l'Ebre davant el problema català, que no s'amaguen de dir que no estan disposats a concedir a Catalunya el que aquesta en justícia es mereix.

Fou molt aplaudit.

Per últim, parlà el senyor Duran Albesa.

Féu un estudi de la situació d'Ibèria abans del regnat dels reis catòlics, i explicà l'esperit dels comuners de Castella, i expressà que, per desgràcia de Castella, no ha perdurat aquest esperit que fou el de Padilla, Bravo i Maldonado.

Senyalà el fet que Catalunya s'ha mostrat sempre federal i germana de les altres terres ibèriques; recordà que quan la primera República espanyola, Catalunya va oferir-li el concurs de dos homes tan eminents com Pi i Margall i Figueres.

Acabà expressant que en els actuals moments l'actitud dels bons catalans ha d'ésser el d'estar pendents del que digui el venerable President de la Generalitat, amb la seguretat que el senyor Macià ha de conduir a Catalunya al triomf dels seus ideals.

Una gran ovació va acollir les últimes paraules de l'orador.

Després d'unes paraules del president es donà per acabat l'acte.

L'actuació de la Lliga Regionalista

(Ve de la pág. 1)

La dona — digué — ha de defensar les reivindicacions de Catalunya perquè la pàtria és com una mare que, junt amb la divinitat, formen una triologia sagrada.

Quedà constituïda la corresponent Secció Fèmina de la Lliga Regionalista a Arenys de Mar.

A Amer

Sots la presidència del doctor Agustí Riera donà, a Amer, una conferència el diputat Joan Estelrich.

El senyor Estelrich tractà amplament la situació de com està l'Estatut al Parlament, i es detingué d'una manera especial en els aspectes de l'ensenyament i la cultura.

A Sant Joan de les Abadesses

Un altre míting d'afirmació catalanista organitzat pels elements de la Lliga tingué lloc a Sant Joan de les Abadesses.

Parlaren Pere Tarrés, Manuel Teixidor i Comes, Joan Vallès i Pujals i el senyor Estelrich, el qual detallà la situació de l'Estatut al Parlament.

Féu el resum de l'acte el doctor Riera.

Preguem a totes les entitats que celebrin actes en diumenge, que es dignin enviar-ne nota a aquesta Redacció, Montalegre, 5

Detenció d'individus perillosos

La policia del districte de les Drassanes, comanada pel Comissari senyor Lleó González Vivas, practicaren ahir tarda un servei de gran importància.

El senyor González encarregà els agents de l'esmentada delegació senyors Baquer Martínez i Sanz Tabaret que agafessin uns estrangers que hom sabia que rondaven aquell barri. Un d'ells era molt perillós, puix que havia estat reclamat per les autoritats franceses, acusat d'assassinat.

Els agents, després de cercar molt, aconseguiren agafar Joan Baptista Predali, de vint-i-sis anys, fill d'Ajaccio (Còrsega), el qual duia una documentació en regla a nom de Jean Dominiqui Pascualini. Aquest individu està reclamat per les autoritats franceses pel delicte d'assassinat.

Li foren trobades lletres i documents tramessos des de l'estranger, en els quals hom li donava instruccions per a remetre dones i altres que demostren la seva participació en el negoci de la tracta de blanques.

També li trobaren algunes lletres contestant-ne d'ell, per les quals hom dedueix que havia demanat diners per trobar-se en molta necesitat.

També fou agafat pels mateixos agents, Karl Walcher, de vint-i-set anys, fadrí mecànic, fill de Zürich (Suïssa), però naturalitzat austríac. Portava damunt, vint-i-cinc claus diferents d'automòbil, un tub de metall i altres objectes que demostren que es dedicava a robar autos.

Hom sap que es tracta d'un individu perillós, lladre d'ofici, i hom creu que ha pres part en els robatoris d'autos d'aquests darrers temps.

El detingut no pogué justificar la possessió de les claus que li foren trobades, i tampoc no pogué demostrar de què vivia.

Ambdós detinguts foren posats a disposició del cap superior de Policia, el qual els féu tancar a la presó. El primer serà proposat per a l'extradició, que ja ha estat sollicitada, i el segon, serà expulsat.

El senyor Ibàñez cridà al seu despatx el comissari senyor Gonzàlez i els dos agents esmentats, i els felicità pel servei prestat.

Els perills de la foscor

Mentre es trobava al Cinema Rambles Maria Magdalena Delaurens, de trenta-sis anys, parlant amb un jove, aquest li arrabassà el moneder, el qual contenia setanta pessetes, algunes anells i un collaret de perles. Maria Magdalena perdé els béns i el «flirt», puix que el minyó s'esmunyí molt llest.

Robatori al tren

Entre les estacions d'Ulldecona i Santa Bàrbara, entrà un desconegut i s'emparà del gec del viatges Ricard Rius.

Aquest es donà compte del furt i demanà auxili. Acudí l'Agent de servei, el qual sortí en persecució del lladre, el qual s'enfilà sobre el vagó, arribant d'aquesta manera fins a l'estació de Santa Bàrbara, on el lladre saltà damunt d'un tren que passava en direcció oposada, i així pogué fugir. Telegrafiaren a l'estació de Tortosa perquè, quan arribés el tren esmentat, agafessin el lladre, però això no donà resultat, puix que el lladregot devia baixar del tren abans d'arribar a l'estació.

INFORMACIONS DE CATALUNYA, MADRID I PROVINCIES

Junta general

Lleida, 3. — Aquest matí, al Teatre Municipal dels Camps Elisis, s'ha celebrat una Junta general de la nova Associació de Veins i Llogaters de Lleida. Han estat tractats assumptes relacionats amb l'abaratiment de l'estança i amb les disposicions dictades recentment sobre inquilinats.

No han estat presos acords concrets, i han promès tots col·laborar per tal que es compleixin les disposicions vigents i s'aconsegueixi l'abaratiment de l'estança.

Conferència

Lleida, 3. — Al Centre de la Unió Socialista de Catalunya ha donat una conferència el senyor Formiguera. Tractà el tema «Liberalisme». La concurrència que hi assistí fou molt nombrosa, i el conferenciant fou ovacionat en diferents paràgrafs de la seva dissertació i al final d'ella.

Excursió dels alumnes de l'Escola del Treball

Lleida, 3. — Avui han realitzat una excursió els alumnes obrers de l'Escola Elemental del Treball d'aquesta ciutat.

Han sortit a les quatre de la matinada en autocar, i han visitat les escoles de Reus, Valls i Tarragona. Tornaren aquesta nit a Lleida.

L'excursió està formada per vint alumnes dels diferents cursos de l'escola.

Tràgic accident d'aviació

Madrid, 4. — A l'aeròdrom particular de Loring, situat a Carabanchel, s'alçà aquest matí, en un aparell de producció nacional, el pilot Joaquim Cayol, el qual era acompanyat del mecànic Rodríguez i un altre el nom del qual es desconeix.

Quan l'aparell volava a gran alçària, se li desprengué la cua i caigué vertiginosament. Els tres ocupans de l'aparell resultaren morts. El mecànic Rodríguez intentà salvar-se, llançant-se a l'espai, però el paracaigudes no funcionà.

Les persones que presenciaren l'accident es dirigiren ràpidament a auxiliar els aviadors i els traslladaren al botiquí d'urgència, on els metges no pogueren fer més que certificar la defunció.

El jutjat de Jetafe instruí les primeres diligències, i hom ignora per ara les causes que han motivat l'accident.

Míting de propaganda radical socialista

Madrid, 3. — Organitzat pel Comitè provincial dissident del Partit Republicà Radical Socialista de Madrid, se celebrà avui, a Tetuan de les Victòries, un gran míting de propaganda, en el qual prengueren part diversos oradors, entre ells la senyoreta Beneta Acha, per la Secció Femenina, i els diputats senyors Eduard Ortega i Gasset i Botella Asensi. Ambdós pronunciaren uns parlaments sostenint llur ideologia contrària a la sustentada en el Congrés que celebrà el Partit a Santander.

El senyor Ortega i Gasset demana al Govern eficàcia republicana.

Homenatge al senyor Caràbias

Madrid, 3. — Al Banc d'Espanya ha nascut la idea de retre un homenatge al governador del Banc senyor Caràbias. La suggestió ha estat molt ben acollida, i pròximament se li donarà forma.

La situació de la Hisenda

Madrid, 3. — Malgrat l'haver-se assenyalat una minva considerable en els ingresos d'Hisenda durant el primer període quatrimestral d'aquest any, amb relació a 1931, els augments aconseguits pels monopolis i altres participacions de l'Estat, són considerables, si hom ha de judicar per les dades que són conegudes i que vénen a demostrar la gran resistència de la nostra economia.

El senyor Gil Robles

València, 3. — Ahir, a la tarda, arribà, procedent de Madrid, el senyor Gil Robles. S'hostatja a l'Hotel Palace, on rebé una comissió de correligionaris de la dreta Regional valenciana. A la tarda es formà una caravana d'autos que acompanyà el senyor Gil en la visita que féu als centres d'Onda, Villarreal i Burriana. A aquesta darrera població se l'obsequià amb un sopar al restaurant de la platja.

Avui sortí cap a Onteniente, Requena, Guriel i altres pobles del districte.

Vagues

València, 3. — Ahir, a la tarda, per fútils motius es declararen en vaga els obrers que treballen a les cambres vecàries del camí del Grau. Romangueren en les obres practicant la vaga de braços caiguts, per la qual cosa el governador hagué de donar ordres per tal que fossin trets, com així ho feren, les forces d'assalt, sense que els obrers oferissin resistència.

També s'han declarat en vaga cent cinquanta obrers pertanyents a Construcció i Paviments. Sol·liciten algunes millores. El governador intervé directament per tal de solucionar el conflicte.

Míting suspès

València, 3. — Per ordre governativa ha estat suspès el míting que el Partit de la Dreta Regional Valenciana havia organitzat a Requena.

Accident

València, 3. — Aquesta tarda, en el camí del Grao, han topat un automòbil del servei públic i un tramvia del port. Com que era diumenge, molta de gent es trasladava a la platja, per la qual cosa ambdós vehicles anaven atapeïts de públic. Hi ha diversos ferits, però no d'importància.

L'Estatut gallec

Santiago, 4. — S'ha celebrat una reunió de diputats gallecs, per tal de tractar de l'Estatut regional. Hi assistiren els alcaldes de tots els partits judicials de les províncies gallegues, representants de les Cambres de Comerç, Indústria i Agricultura i d'altres entitats.

Pronunciaren diversos discursos, i es convingué redactar un Estatut que reculli les orientacions marcades per les forces representatives que assistiren a la reunió. S'acordà nomenar un Comitè gestor, amb residència a Santiago, el qual s'encarregarà de la propaganda i redacció de l'esmentat Estatut, que serà presentat al Govern per a la seva aprovació, després d'haver-ho fet la regió.

El VII Congrés de Metges de Llengua Catalana

Palma, 3. — S'ha celebrat durant aquesta última setmana, en la capital de les Balears, el setè Congrés de Metges de Llengua Catalana, en la tasca del qual hi han pres part més de vuit-cents congressistes, dels diversos països de parla catalana, ja que si bé en la seva majoria pertanyien els congressistes a les quatre províncies catalanes, eren també molts els mallorquins, valencians i del sud i migdia francès que han participat en la labor del Congrés.

Les Corporacions oficials de Catalunya donaren el seu decidit ajut al Congrés, en el qual hi ha pres part una representació de la Generalitat de Catalunya presidida pel conseller de Sanitat, senyor Josep Jover i Sarroca, i de la que formaven part els doctors Peyrí i Domingo (Pere) i Dencàs, acompanyats pel cap de Cerimonial senyor Rubí. El senyor Jover i Sarroca, fou expressament delegat pel senyor Francesc Macià, per tal que el representés en el Congrés.

La representació de l'Ajuntament la formaven els regidors doctors Armengol de Llano, Domènec Play i els senyors Sànchez Silva, Joan Domènec, el cap dels Serveis Municipals de Beneficència, doctor Mer i Güell, i el cap de Cerimonial senyor Puigdomènech.

En l'acte inaugural del Congrés, celebrat el dilluns passat a la nit al Saló de Sessions de l'Ajuntament de Palma, es posà de manifest l'afinitat de sentiments que hi ha entre els dos països de parla germana, Catalunya i Balears, a travers dels discursos dels senyors Jover i Sarroca i Armengol de Llano i els de l'alcalde de Palma, senyor Jofre, i el governador de les Balears, senyor Joan Manent. Tots quatre coincidiren en destacar la semblança que hi ha entre Catalunya i Balears, semblança de raça i d'esperit, propugnant per l'estreta unió dels països de parla germana.

El senyor Jover i Sarroca saludà Mallorca en nom de Francesc Macià, contestant-li el senyor Manent, en brillants paraules, fent veure que Balears, com Catalunya, tenia per bandera la de les quatre barres, mostrant-se satisfet de l'estreta compenetració que amb l'acte s'evidenciava, dintre d'una Espanya liberal i gran.

A Olzinelles

Homenatge al senyor Pius de Valls

A la seva finca d'Olzinelles va tenir lloc, ahir, el lliurament del Diploma de Mèrit, atorgat per la Societat Protectora d'Animals i Plantes de Catalunya, al senyor Pius de Valls i de Feliu, per la seva actuació altruista en defensa de la riquesa forestal.

A l'acte hi varen concórrer diverses representacions oficials i entitats de caràcter particular i, com a delegat per la Generalitat de Catalunya, el senyor Ferreres i Duran.

El lliurament del Diploma va tenir lloc a l'artística font de l'Arenyal. Va llegir l'acta de l'acord el secretari de la Protectora, i el president de l'entitat, senyor Maspons, pronuncià un breu i eloqüent parlament. També féu ús de la paraula el senyor Jové, el qual s'associà a l'acte en nom de les entitats excursionistes. Seguidament, el representant de la Generalitat, senyor Farreres, pronuncià un parlament sentit per a enaltir la riquesa natural de Catalunya i l'alta missió social que ha d'acomplir en el pervindre si hom l'aprofita amb la intel·ligència i la tracta amb l'amor amb que ho fa, pel que respecta a boscos, l'insigne patrici homenatjat Pius de Valls.

Afirma que els homes de la Generalitat, en aquest aspecte de la riquesa forestal, ni en cap altre, mai faran una tasca partidista, sinó tasca de conjunt; obra de continuïtat, d'una banda, i de rectificació, per una altra; de rectificació en allò executat per la Dictadura, de continuïtat en el que significa acoblar al futur de Catalunya la visió realista que encarnen els pensaments de Pau Claris, passant per Prat de la Riba fins arribar a Macià.

Creu que la riquesa natural del terrer no ha estat ben aprofitada. El desequilibri econòmic vé, en gran part, per l'excessiva creació de 1 queses artificials i no aprofitar les que dóna la pròpia terra racionalment, sense l'esforç de l'home. El senyor Farreres i Duran assegura que els homes de la Generalitat, moguts per l'interès públic, vénen a salvar aquesta errada. Finalment, invita a tothom a seguir l'exemple d'amor al bosc que dóna l'homenatjat a totes les classes, car solament així un dels aspectes de més atracció del panorama, i de la vida catalana podrà ésser estímul per a les futures generacions.

En acabar, el senyor de Valls, amb emoció visible, dóna les gràcies i abraça els oradors, i fa extensiva la seva salutació a tots els presents a l'acte.

Després d'una agradosa excursió, els representants assistents a l'homenatge, foren obsequiats amb un esplèndid banquet, servit pels familiars de la casa, a ple bosc, amb els millors atractius i fineses.

En destapar el xampany, el senyor Joaquim Xicart parla de com se li suggerí la idea de l'homenatge, que considera de justícia i de lliçó edificant per als que sentin l'amor al bosc, tal com ho sent el senyor de Valls tot i sacrificant grans beneficis econòmics. El felicita en nom de la Societat Protectora, i acaba desitjant que pugui gaudir per molts d'anys aquell panorama que havia sabut embellir d'una manera tan intel·ligent. Aquestes darreres paraules són aplaudidíssimes, i els invitats s'alcen de la taula a dos quarts de sis, per a retornar a Barcelona.

Festival a benefici dels empleats del cinema Urquinaona

Avui es celebrarà al Cinema Urquinaona una funció a profit dels seus empleats.

S'ha combinat un atractiu programa.

L'integren: *Dibuixos sonors, Vámonos al Parque Zoológico, El desfile de la Risa*, per Lupino Lane i *La dama atrevida*, en espanyol, per Luane Alcañiz, Ramon Pereda i Martín Garralaga.

Viatgers distingits

Sortí ahir, cap a un poble de la costa, el diputat i conseller de la Generalitat senyor Ventura Gassol, per tal de descansar uns dies d'aquesta setmana.

* * *

Arribà anit a Barcelona el ministre d'Agricultura senyor Marcellí Domingo, el qual assistirà avui a l'acte inaugural del Congrés de les Indústries de la Pintura, en representació del Govern de la República.

IMPREMTA DE LA CASA DE CARITAT

Tallers d'impremta, litografia, relligatge, fotogravat, estereotipia i llibres ratllats

En aquesta casa s'edita el BUTLLETI OFICIAL i el FULL OFICIAL DEL DILLUNS

Montalegre, 5: BARCELONA: Tel. 24770

Bitllets del Banc d'Espanya

cremen sense previsió aquelles Indústries i Llars amb no apliquen

OXIGENANTE DE CARBONES

Producte espanyol, científic, tècnic, estudiat, analitzat i assajat en les Escoles: Especial d'Enginyers de Bilbao y Especial d'Enginyers de Mines de Madrid; amb certificats de garantia d'Enginyers de l'Estat, Marina de Guerra i Mercants, Companyies de Ferrocarrils i les més grans Empreses Industrials del país.

MILERS d'indústries el consumeixen des de fa més de 20 anys, perque els hi assegura Un estalvi del 20 al 25 °/o de carbó

MILIONS de llars domèstiques que ara l'utilitzen afirmen obtenir Un estalvi del 30 al 40 °/o de carbó

Perque OXIGENANTE DE CARBONES és un preparat de solvència moral i material, de sòlides garanties, aplicable a tota mena de carbons: Hulles, Antracites, Koks, Alzina, Roure i demés Vegetals.

ADVERTENCIA IMPORTANT

Solament els productes de crèdit sòlid i fama mundial, aconseguexen l'ALT HONOR d'ésser imitats i inclús falsificats pels que especulen amb els invents i el crèdit dels altres. No manca qui, adquirint el llegítim OXIGENANTE DE CARBONES, el canvia d'envoltori, per a repartir-lo com a mostra amb un altre nom i sorprendre la bona fè del públic a qui després entrega productes sense eficàcia, bons tant sols per a tirar a les escombraries.

Alerta, Senyora! Refusi enèrgicament les males imitacions i exigeixi OXIGENANTE DE CARBONES amb el nostre precinte de garantia, si no vol llençar els diners

OXIGENANTE DE CARBONES

és l'únic producte que estalvia carbó; per això hem regalat Milions de Bossetes de 60 grams, per a assajar i seguiran regalant-se a tots els nostres dipòsits per a que tothom es convenci amb la veritat dels fets.

Oxigenante de Carbones va empotat amb elegants Pots de 1/2 Kg. amb les corresponents instruccions.

1'50 pessetes el Pot (Segell apart)

Es ven a totes les Drogueries, Comestibles i Ultramarins

EXCLUSIVES DE VENDA A

Partit Judicial de Manresa — D. Joan Grané - Magatzemista de Carbó

Partit Judicial d'Igualada i Berga — D. Lluís Quintana - Magatzemista de Drogues

Partit Judicial d'Arenys de Mar i Mataró — Dr. Martí Fité - Magatzemista de Drogues i Colonials

Partit Judicial de Sabadell - Terrassa - St. Feliu i Granollers — D. Josep M.ª Palet - Magatzemista de carbó

Es concedirà exclusives de venda dels partits judicials de Vilafranca del Penedès, Vich i Vilanova i Geltrú

R. R. DE LA DEVESA

BARCELONA Aragó, 318 - Tel. 17404 Apartat 340

Marca registrada — Precinto de garantia

MADRID Alameda, 3 - Telèf. 15923 Apartat 488

Sense exhibir MANIQUIS ARTISTICS DEVESA, els millors, no pot haver-hi aparador de bon gust ni que cridi l'atenció

Exposició-Concurs de Fruites d'Estiu

El pròxim diumenge, dia 10, tindrà lloc a Sant Boi del Llobregat l'Exposició General de Fruites d'Estiu de Catalunya, organitzada en forma de Concurs, en el qual seran premiats els millors lots de fruita que presentin els agricultors catalans o els grups d'agricultors organitzats en Sindicats, Cooperatives, etc.

Per tal de facilitar a tothom — agricultors i públic — l'excés a l'Exposició, ahir estigué a Sant Boi del Llobregat el secretari d'Agricultura de la Generalitat, senyor Farreras Duran, activant, amb l'alcalde accidental senyor Carol i altres membres del Comitè, tots els detalls de l'important certamen, al que sembla que acudiran expositors de tot Catalunya.

Aquest Concurs-Exposició és patrocinat per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Sant Boi, i organitzat per la Unió de Sindicats Agrícoles amb la col·laboració del Sindicat del Canal de la Dreta del Llobregat, la Biblioteca Popular, Ateneu Santboià i el Sindicat Agrícola de Sant Boi.

Integren el Comitè d'honor les següents personalitats de Catalunya: Francesc Macià, President de la Generalitat; Joan Moles, governador civil, president del Sindicat Canal Dreta Llobregat; Domènec Batet, general de la Quarta Divisió; Ernest Ventós, tinent d'alcalde, en representació de l'alcalde de Barcelona; Baldiri Deu, alcalde de Sant Boi; Carles Jordà, president de la Unió de Sindicats Agrícoles de Catalunya; M. Rosell i Vilà, director de l'Escola Superior d'Agricultura; Francesc Ullastres, cap dels Serveis Agronòmics; Jaume Nonell, cap de l'Estació de Fitopatologia Agrícola; i Ramon Comte, delegat de la República en la Mancomunitat Hidrogràfica del Pirineu Oriental.

El Comitè Executiu, el formen, per la Generalitat de Catalunya, F. Farreras i Duran; Unió de Sindicats Agrícoles de Catalunya, Ferran Zulueta; Ajuntament de Sant Boi, Francesc Roig i Comas; Biblioteca Popular, Joan Font; Ateneu Santboià, Joan Vallverdú, i Sindicat Agrícola de Sant Boi, Carles Martí.

Hom convida, per mitjà de programes i aquesta nota, a tota la pagesia catalana a concórrer a l'Exposició de Fruites d'Estiu que es celebrarà als jardins de l'Ateneu Santboià, de la vila de Sant Boi del Llobregat, el dia 10 de juliol de 1932.

Seran concedits els següents premis d'honor:

I. A la millor fruita que es presenti.

II. A la millor varietat de fruita nova, obtinguda per hibridació artificial, natural o per aclimatació, seguint aquest ordre de mèrit.

III. A la fruita millor presentada dintre un embalatge comercial econòmic.

IV. Al Sindicat Agrícola que presenti un més notable conjunt.

Es concedirà també un premi a la més interessant exhibició de cada mena de fruita.

Per a optar a premi, cal presentar com a mínim dues caixes de fruites, excepte en les varietats noves.

S'entendrà com a varietats noves, les que no se n'hagin fet plantades en sèrie comercial.

La composició del Jurat es donarà a conèixer el mateix dia per la premsa.

S'agraïria a tots els qui desitgen concórrer a l'Exposició, que, per mitjà de llurs associacions o directament als organitzadors, demanin el lloc que voldrien que els fos reservat, amb una discreta anticipació (uns quatre dies).

Esperem que els nostres agricultors es faran càrrec de l'interès d'aquest concurs i ningú deixarà de cooperar-hi.

Més que una exhibició de mèrits, ha de servir per a contrastar el valor actual i les possibilitats de millorament de la fructicultura catalana.

Demés, es celebrarà també el mateix dia una Exposició Fotogràfica d'assumptes fructícoles, en els seus diversos aspectes de collita, embalatge, etcètera, a l'estatge de la Biblioteca Popular.

Homenatge al banderí de la Joventut Republicana Radical del Districte I

Ahir al matí es celebrà, al Centre Republicà Radical del districte I, una brillant festa d'homenatge en honor de l'antic banderí de la Joventut de l'esmentat Centre.

L'acte, que consistí en un vermut, tingué lloc al saló-teatre de l'entitat, la qual aparegué ornada amb plantes tropicals i banderes de la República. A l'escenari, on s'havia instal·lat la taula presidencial, figuraven radicals de diversos círcols i centres.

Presidiren la festa, el president de la Joventut del Centre, senyor Rodríguez Soriano, al qual acompanyaven significades personalitats del partit.

Pronunciaren eloqüents discursos, dedicats a recordar i enaltir les gestes del Partit Radical a Barcelona, en les quals havia infós sempre el necessari valor i entusiasme a les joventuts, el banderí que es festejava, els senyors Rodríguez Soriano, Vitaller, Tallaferros, Calero, Samblancat i Carballo.

En aixecar-se per a parlar el senyor Joan Pich, fou ovacionat. Es referí a la festa que s'estava celebrant, i digué que aquests homenatges als símbols estimulen sempre a la lluita. Aquests estímuls, afegí, han fet triomfar la República. I ara, continuà, consolidat el règim republicà, cal començar l'obra de reconstrucció d'Espanya que la monarquia destruí.

El senyor Jesús Ulled, glossà també, en un magnífic parlament, el significat de l'homenatge al banderí de la Joventut Radical; esmentà alguns dels actes, actes que cobriren de glòria a l'ensenya i que costaren el sacrifici de la vida a diversos correligionaris; es referí al conseller de la Generalitat senyor Giralt, i després de mostrar al senyor Macià totes les consideracions i respectes, digué que volia sortir al pas a les insídies de certs periòdics, proclamant ben alt que el senyor Giralt és conseller de la Generalitat en ús d'un dret indiscutible del Partit Radical, i sense benignitat ni tolerància de ningú de fora del partit, com així s'ha volgut insinuar.

El senyor Muntaner féu el resum dels discursos amb un altre, molt ponderat. Va ocupar-se de la qüestió de l'autonomia; digué que les llibertats que es donin a Catalunya faran d'ella un sector d'Espanya tan ric i floreixent, que difícilment podrà ésser igualada per cap altre.

L'acte, que durà prop de dues hores, acabà amb entusiastes visques a la República, al Partit Radical i a Lerroux.

Conferència de Bertran de Quintana

Al Centre i Joventut d'Esquerra Republicana del Districte II, descabdellà el regidor senyor Bertran de Quintana una brillant conferència sobre «Les democràcies i l'internacionalisme».

Començà l'orador condemnant l'atemptat de què fou víctima Ventura Gassol, agressió que és una prova més de la insania de les dretes que apellen tots els procediments per tal d'ofegar els anhels de llibertat del nostre poble que representa Gassol i encarna el mestre de tots Francesc Macià. Aquesta insania de les dretes — afegeix el conferenciant — es palesa sempre a través de la història, i en l'època moderna i contemporània, convertida en força internacional, no solament causa perjudicis als pobles, sinó que produeix pertorbacions ruïnoses i guerres sangenants d'abast mundial. En una magnífica incursió històrica demostra el senyor Bertran de Quintana que les oligarquies tant a l'antiguitat com a l'Edat mitjana foren les causants de molts de desastres i de conflictes bèllics, perquè les classes dirigents pretengueren sempre ampliar llurs dominis i enriquir-se amb el producte de la rapacitat i l'espoliació.

L'època moderna es caracteritza pel fet de passar els privilegis a mans d'uns magnats de l'alta finança internacional: els trusts, els càrtels, són els que mouen i dirigeixen el Estats; s'entaula una lluita aferrissada pel domini de mercats i el control internacional de matèries primes. A començos del segle passat, les principals nacions europees inicien la política colonitzadora. França s'apodera d'Argèlia, del Congo, de l'Indo-Xina, la petita Bèlgica estén els seus dominis a Africa i el mateix fan Alemanya i Itàlia. Però a les colònies «protegides» no van apòstols ni pacificadors, hi van capitans d'exèrcit i d'indústria, aus de rapinya que agavellen tota la riquesa.

No és un sentiment romàntic el que empeny les nacions civilitzades a exercir domini a les colònies; és l'esperit de lucre, el desig de posseir substàncies bàsiques, d'augmentar els mitjans de destruir les democràcies. Ara mateix, el que cerca el Japó, amb l'ajut de França, que li ha fet un préstec de prop de 1,000 milions de pessetes, i el dels Estats Units, és dominar Xina i tota l'Asia, per a millor agredir la democràcia russa. És per això — segueix dient Bertran de Quintana — que cal que les democràcies s'uneixen, per tal de barrar el pas a les cobejances inconfessables des financiers internacionals. El sentit de democràcia solidaritza els pobles; les oligarquies els divideixen i encenen guerres.

Les festes de Masnou

Anit fou el darrer dia de la festa major de la veïna vila de Masnou que, com en anys anteriors, resultà lluidíssima.

Un dels actes que figuraven en el programa, i que més ha cridat l'atenció, constituint un dels millors èxits, ha estat la primera exposició d'artistes locals, que fou inaugurada el 28 de juny, i que serà clausurada el diumenge dia 10 del corrent.

A part dels valors ja coneguts dintre el món artístic, com l'Agustí Casals, en Rogeli López i la seva esposa Rosa Albiol, i en Marc Villà, aquest darrer autor del cartell anunciador de la exposició, hi destaquen de manera especial el jove pintor Francesc Garcia, amb una col·lecció de pintures que revelen el seu esperit d'artista, un grup de caricatures de personatges locals, molt ben tocades en colors, de l'Anfreu Villà, i unes pintures excel·lents d'en Víctor Ferrer.

Hi exposen també bonics treballs les senyoretes Rosa Maristany i Angeleta Fontanills, unes pintures expressionistes d'Agustí Roses, una pintura de factura i procediment especial d'en Josep Torrelles i un apunt de Claudi Vidal.

Interessantíssimes resulten les maquetes de carabeles, fragates i altres embarcacions que, fetes en fusta per Jesús Riera i Antoni Colomé, es troben exposades; també és molt admirat el baixell de vela que havia servit d'element d'estudi a l'Escola de Nàutica de Masnou, i que avui és propietat de l'Ajuntament de la vila.

Elecció de Comitè al Partit Republicà Democràtic Federal

Ahir, a les onze, tingué efecte, a l'estatge del Centre Democràtic Federal del carrer Nou de la Rambla, l'elecció per als càrrecs del Comitè Municipal de la Delegació de Barcelona, d'aquest partit.

Efectuat l'escrutini, que acabà a les dues, resultà guanyadora la següent candidatura, que s'havia repartit profusament entre la nombrosa concurrència, en contraposició a una altra acabdillada pel senyor Jaume Ninet, i que havia publicat la premsa.

President, senyor Josep Martí i Facet; vice-president primer, senyor Eduard Medrano i Rivas; vice-president segon, senyor Antoni Soler i Roca; secretari polític, senyor Josep Solves i Gòmez; Propaganda, senyor Joan Campdelacreu i Forés; secretari d'actes, senyor Rodolf Pereira i Basanta; vice-secretari primer, senyor Recared Vilches i Alcàzar; vice-secretari segon, senyor Josep M.ª Ibern i Vidal; comptador, senyor Francesc Biech i Collell; i tresorer, senyor Manuel Goñi i Giner.

Aquesta candidatura resultà triomfant per una regular majoria, i fou rebuda amb aplaudiments.

L'assemblea de Mestres aspirants al Magisteri Oficial

Organitzada per l'Associació d'Aspirants al Magisteri Oficial tingué lloc ahir, al domicili social de l'entitat, una assemblea extraordinària per a tractar del pla que ha elaborat una ponència nomenada per l'Associació, i que es refereix a l'ingrés en el Magisteri oficial.

Presidí la reunió, que es veié concorregudíssima, el president de la S. A. M. O., senyor Jesús Mercader, i actuà de secretari el senyor Joan Calduch.

Després d'una laboriosa discussió, en la qual prengueren part diversos assembleistes, foren aprovades, per unanimitat, les següents bases:

a) El Mestre aspirant practicarà durant un curs, en secció d'escola graduada, sota les ordres del director de l'escola, o almenys en una escola unitària. Portarà el mestre aspirant un «Dietari» de preparació i desenrotllament de les lliçons, anotant-hi les observacions que li suggereixi la seva labor diària. Acabat el curs, la Direcció redactarà un informe pedagògic, que serà unit a l'expedient del mestre en pràctiques de prova. Durant l'indicat període seran establertes freqüents visites d'inspecció. El mestre aspirant percebrà el sou inicial.

b) En acabar-se el curs, assistirà durant un mes a un curset de perfeccionament cultural i pedagògic i de contrastació de mèrits. En clourе's aquest curset, el Tribunal publicarà un tema pedagògic, i donarà als aspirants quinze dies de termini per tal de poder-lo desenrotllar en forma de memòria doctrinal.

El Tribunal podrà reservar-se el dret de cridar a la seva presència als mestres aspirants, per a sostenir una conversació sobre el contingut de la memòria redactada, i assegurar-se d'aquesta manera de la seva originalitat.

Acabat el període de prova, els mestres aspirants seran nomenats en propietat, o bé considerats en expectació de destí.

Aquestes bases aprovades seran presentades i discutides com a ponència en el Congrés d'Educació General pròxim a celebrar-se a Barcelona.

Partit Català de Centre

Ahir al matí tingué lloc la inauguració del local del Partit Català de Centre del districte IV situat a la Ronda de Sant Pere, 50, pral.

Ocupà la presidència de l'acte el senyor Gallart Anglès, de la directiva del susdit Partit.

Pronunciaren discursos, glossant la significació del Partit, els senyors Marcet Rusiñol, Mercadal Peyrí, Ferrer Maluquer, i, finalment, parlà el senyor Ramon Pociello. La seva presència fou acollida amb forts aplaudiments. Agraí la distinció que li havien fet objecte els nous components del Partit en el districte IV. Digué a continuació que eren republicans, però no revolucionaris, ja que el susdit Partit havia nascut dins la República, cosa que els diferenciava dels altres. Analitzà a continuació la política dels diversos partits de Catalunya, i digué: Cal consolidar una orientació nova dins Catalunya; els diversos partits avui existents, una vegada aprovat l'Estatut, hauran acabat la seva ideologia, d'aquí la necessitat d'una orientació nova. Advocà perquè l'Estatutv ingui a Catalunya i estigui regit per persones dignes, cultes i capacitades.

Digué que no atacaria a cap partit en forma determinada, però que analitzant l'obra de l'Esquerra, li havíem d'estar agraïts, ja que, amb la seva actuació primària, s'havia aconseguit sofocar la revolta social que amenaçava a Catalunya abans de declarar-se la República. Digué que el Partit Socialista Español estava fent els últims esforços per a aguantar-se dins el Poder.

Acabà el seu parlament el senyor Pociello, el qual féu una crida per anar a la consolidació dels ideals del Partit Català de Centre que diu que és el partit del poble.

Fou molt aplaudit.

Segon Congrés Nacional de les Indústries de la Pintura i afins

Avui s'inaugura al Palau d'Arts Gràfiques, de Montjuïc

Aquest matí, a dos quarts de dotze, es celebrarà solemnement la sessió inaugural del Segon Congrés Nacional de les Indústries de la Pintura i Afins, declarat oficial pel Govern de la República. L'acte serà al Palau de les Arts Gràfiques, de Montjuïc, en el qual es celebraran totes les sessions.

Hi assistiran el senyor ministre d'Agricultura, Indústria i Comerç, en representació de l'Excm. Sr. President de la República, el President de la Generalitat de Catalunya, el senyor alcalde de Barcelona, el governador civil de Barcelona, el rector de la Universitat, el sots-secretari d'Agricultura, Indústria i Comerç, el director general de Comerç, el director general d'Indústria, el cap de Política Aranzelària, etc.

A la tarda, els congressistes seran obsequiats amb un lonx per l'Ajuntament.

NO ES TRACTA
d'una liquidació qualsevulla...
No és una simple tendeta que liquida... NO!
És un dels primers i millors proveïts Grans Magatzems de Barcelona.
És una existència de
MILIONS DE PESSETES
És un edifici que s'ha de deixar lliure tot seguit per a destinar-lo a altres fins.
És una necessitat de liquidar en un breu termini.
No és cap truc comercial.
Tot això fa que sigui la
LIQUIDACIÓ FORÇOSA
de GALERIES SAY
ANTICS MAGATZEMS DAMIANS
LA MILLOR OCASIÓ DE LA VOSTRA VIDA PER A COMPRAR A BON PREU

Associació de Llicenciats en Administració pública

A l'estatge de l'Escola d'Administració, de la Generalitat de Catalunya, celebrà ahir Assemblea general ordinària l'Associació de Llicenciats en Administració Pública.

S'adoptaren diverses resolucions relatives a realització d'un curset d'ampliació d'estudis, durant l'estiu, la primera conferència del qual tindrà lloc el proper dia 14; extensió del pla d'ensenyaments de l'Escola d'Administració; constitució d'una ponència integrada pels senyors Francesc Rosell, Just Pons i M. Alcàntara Gusart, encarregada de redactar un rapport per elevar a la Generalitat, sobre les possibles bases de la nova vida municipal de Catalunya. També foren aprovades altres propostes d'ordre jurídic i professional. Foren elegits President del Consell de Govern, Francesc Rosell i Muntané; vice-president, M. Alcàntara i Gusart; secretari, Ricard Colobrans i Jofre; caixer, Ramon Sentís i Llorens, i bibliotecari, Joaquim Ardèvol i Borràs.

S'acordà fer present al conseller de Cultura de la Generalitat i diputat a Corts, senyor Ventura Gassol, la protesta de l'Associació de Llicenciats en Administració Pública per l'indigne agressió que fou objecte a Madrid; i que una representació del Consell de Govern visiti el President de la Generalitat, senyor Francesc Macià, per complimentar-lo i donar-li compte dels acords adoptats.

Acabada l'assemblea, una gran part dels concorrents es reuniren en fraternal àpat al Restaurant Joanet de la Barceloneta, al qual assistiren bon nombre de llicenciats de l'Escola d'Administració que avui exerceixen Secretaries i altres alts càrrecs en diferents Ajuntaments i corporacions de Catalunya.

Assemblea de la Federació Socialista de Barcelona

Han estat expulsats del partit diversos militants

Per tal de tractar d'actes d'indisciplina per part d'alguns afiliats, ahir es celebrà a l'Esquerra de l'Eixample l'assemblea convocada per la Federació Socialista de Barcelona.

Presidí la reunió el senyor Olarte, i actuà de secretari el senyor Valldosera. Els socis emplenaren completament el local.

El secretari del Comitè, senyor Comeron, va posar de relleu les manques d'indisciplina que han estat comeses per alguns afiliats. Després d'intervenir en la discussió d'aquest assumpte diversos assembleistes, es posà a votació el dictamen presentat per la Comissió nomenada a aquest efecte, i en resultà l'expulsió del partit del doctor Pla i Armengol, Vidal-Rossell, Coll-Creixell, Sànchez-Marín, Clotet, Gàlmez, Duran-Rossell i Sales.

L'assemblea es va haver de suspendre a causa de l'hora avançada, i, per tant, sense acabar de tractar els assumptes de l'ordre del dia. Per a la continuació, el Comitè convocarà novament l'assemblea.

I Congrés d'Arquitectes de Llengua Catalana

Avui, dilluns, al migdia, tal com ha estat anunciat, tindrà lloc al Saló de sessions del Palau de la Generalitat, i sota la presidència del President de Catalunya, la sessió inaugural d'aquest important Congrés, l'objecte del qual és establir les bases de les lleis que hauran de regular l'Urbanisme i l'Habitació en la Catalunya autònoma.

En aquest Congrés, que durarà tota la setmana, concorren quasi tots els arquitectes catalans i alguns de Mallorca i València representacions de l'Escola d'Arquitectura de Barcelona, del Col·legi d'Arquitectes de Barcelona, del Cos d'Arquitectes Municipals i del G. A. T. C. P. A. C.

ANUNCIS OFICIALS

Cooperativa de fluid elèctric, S. A.

Hom posa a coneixement dels posseïdors de les Obligacions hipotecàries al 6 per 100, lliure d'impostos presents i futurs, d'aquesta Societat, que, a partir del dia 6 del mes que som, seran pagats els següents cupons, venciment 1.r de l'actual: N.º 42 de l'emissió 1921, N.º 22 de l'emissió 1927, N.º 16 de l'emissió 1928 i N.º 13 de l'emissió 1929.

El pagament d'aquests cupons es farà a raó de ptes. 7'258, feta deducció, d'acord amb l'autorització atorgada per la Llei d'11 de març d'enguany, de l'augment d'impost establert en l'esmentada disposició, i tindrà lloc a les entitats bancàries següents: Banc Hispano-Colonial; Banc Comercial de Barcelona; Societat Anònima Arnús-Garí, Banc Urquijo Catalán i Banca Rosés.

Barcelona, 1.r de juliol de 1932. — El Secretari general, *Josep Roure*.

Nota. — Amb referència al pla de reorganització total financiera d'aquesta Societat (del qual hom féu esment en anunciar el pagament de l'anterior cupó de les seves obligacions) imposat per la necessitat de sollucionar les dificultats sorgides com a conseqüència de les circumstàncies excepcionals que travessem, es posa a coneixement dels posseïdors d'aquelles que, com formant part essencial del pla esmentat, en la Junta general d'accionistes celebrada el dia 20 de juny proppassat fou pres l'acord de sotmetre a l'adhesió dels obligacionistes d'aquesta Companyia la Proposició de Conveni aprovada per l'esmentada Junta general i degudament protocolitzada, el mateix dia, en el manual del notari d'aquesta ciutat, senyor Josep Faura i Bordas.

Aquesta Societat espera de tots els seus obligacionistes que, defensant així llurs propis interessos, i corresponent als sacrificis i cooperacions que els altres participants en el negoci es comprometen a fer, aportaran llur colaboració en forma d'adhesió al Conveni que hom els proposa, per tal d'obtenir les majories necessàries per a la seva validesa abans de finalitzar el trimestre actual. Aquesta aprovació representarà no sols la consolidació de l'Empresa, sinó la possibilitat d'atendre el pagament del cupó que vencerà el dia 1 d'octubre propvinent.

Les adhesions es faran constar per mitjà d'*estampilla* als títols, els quals hauran d'ésser presentats al despatx del notari senyor Faura, Paseig de Gràcia, n.º 41, a la Secretaria de la Companyia, carrer dels Arcs, n.º 10, o al Banc Hispano Colonial, el qual delega, demés, per a efectuar també l'operació esmentada amb tota rapidesa i incomoditat mínima, els Bancs següents, en tots els quals hi ha, a la disposició dels senyors obligacionistes, còpies de l'esmentada Proposició de Conveni protocolitzat: Sindicat de Banquers de Barcelona, Societat Anònima Arnús-Garí, Banc Comercial de Barcelona, Banca Arnús, Banca Marsans, Banco Urquijo Catalán, Banca Rosés, Garriga Nogués Nebots, Banca Tusquets, Orzàes i Gorina.

Escola d'Infermeres de Santa Madrona

Els exàmens ordinaris corresponents al present curs, es començaran avui, dilluns, dia 4, a les set de la tarda, i es continuaran en els dies i hores que oportunament s'anunciaran des del tauler d'avisos de la pròpia Escola.

ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
B.P.
BANC DE LA PROPIETAT
ORGANITZACIÓ MODERNA
VIGILÀNCIA
REVALORITZACIÓ
ASSESSORIA TÈCNICA I JURÍDICA
Ronda S. Pere - Girona, 2 - Telèfon 51450

CARTELERA DE ESPECTACLES

TEATRE COMIC
PALAU DE LA REVISTA
Avui, dilluns, nit, a les 10
Darreres representacions de: **Agua, agua, agua!** i **LAS LEANDRAS.**
Demà. Sensacional estrena de la historieta còmica-vodevilesca de Joaquim Vela i Josep L. Campúa, música del mestre Francesc Alonso.
¿QUÉ PASA EN CÁDIZ?
grandiosa representació

PUBLI CINEMA
Passeig de Gràcia, 57. Telèfon 79681
Sessió contínua de quatre a dos quarts de nou i de deu a dotze
Butaca, 1 pesseta
NOTICIARIS, REPORTATGES DOCUMENTALS
CAZA Y CRIA DEL COCODRILO (Documental)
Èxit de la catifa màgica FOX
REMEMBRANZAS DEL RHIN
Equip sonor R. C. A. Photophone

XILE CINEMA
Passeig de St. Joan, xamfrà a Rosselló
Avui, dilluns, sessió contínua des de les 4.50: Revista Paramount; Dibuixos sonors; Cisco Kid, *per Warner Baxter*; Malvada, *per Elissa Landi.* — *Dijous*: Ladrón de amor, *per Josep Mogica, i* Marianita, *per Janet Gaynor i Charles Farrel.*

AVUI, DILLUNS, ESTRENA al
FÉMINA
Un doble programa molt interessant
DAVID, EL APOCADO
per NOAH BEERY i RICHARD CROMWELL
i
PIRATAS DEL AIRE
per LLOYD HUGUES i MARCELINE DAY
Dues produccions COLUMBIA distribuïdes per ELS ARTISTES ASSOCIATS

CINE PRINCIPAL PALACE
Avui, dilluns, sessió contínua des de les 4.50: Revista Paramount; Un marino afortunado, *per Víctor Mac Laglen*; Una mujer de experiencia, *superproducció dramàtica.* — *Dijous*: Aristócratas del crimen, *per Ricard Cortez.*

SALONS CINZES

Fémina
Avui, dilluns, 4.30 *tarda i* 10 *nit*: Piratas del aire, *per Lloyd Hughes* (4.30 *i* 7 *tarda i* 11.25 *nit*); David el apocado, *per Richard Cromwell* (5.40 *tarda i* 10 *nit*).

Capitol
Avui, dilluns, 4 *tarda i* 9.30 *nit*: La expiación del doctor Fu Manchu, *per Warner Oland* (4 *i* 6.50 *tarda i* 11.05 *nit*); Galas de la Paramount (5.15 *tarda i* 9.30 *nit*).

Catalunya
Avui, dilluns, 4 *tarda i* 9.45 *nit*: Cuerpo y alma, *en espanyol, per Anna Maria Custodio* (4 *i* 6.40 *tarda i* 10.55 *nit*); La araña, *per Edmund Lowe* (5.30 *tarda i* 9.45 *nit*).

CINEMA PARÍS
Tarda, 4.30 Nit, 9.45
La Melodía del Mundo
El Camino de la vida
Dijous, **Beau Geste** i
El Favorito de la Guardia

FANTÁSIO
Avui, tarda, de 4 a 8; i nit, a les 10: NOTICIARI ECLAIR DIBUIXOS - TERRORES SALVÁTICOS (documental) i Dolors del Rio i Charles Farrell
en
LA DANZA ROJA

BOXA NOU MON Barcelona-Ring
GREGORI VIDAL
farà el proper dimecres el seu debut en els nostres rings, enfrontantse amb
LLORENÇ VITRIÁ
MICÓ contra BARTOS dins dels pesos lleugers

CASA DE CARITAT
SERVEI PÚBLIC DE POMPES FÚNEBRES
DIRECCIÓ I OFICINES: Edifici de la Casa de Caritat, carrer de Torres Amat, 8 (prop de la Plaça de Sepúlveda). Telèfons 16524, 16525 i 16526.
SUBCENTRALS: Carrers de la Creu Coberta, 91 (Telèf. 33761) i Clot, 80 (Telèfon 50461).
SUCURSALS: Sarrià, Carrer Major, 49. Telèf. 73632. Poble Nou, Passeig del Triomf, 17. Telèf. 52012. Sant Andreu, carrer de Sant Andreu, 221. Telèfon 51051. Les Corts, Plaça del Centre, 4. Telèf. 33471.
BADALONA: Ral, 110. Telèf. 87 B.
HOSPITALET: Central, carrer de Laureà Miró, 60 (Telèf. 33). Sucursals, carrers de Progrés, 61 (Telèf. 31227), i Pi i Margall (Telèf. 31226).
SANTA COLOMA DE GRAMANET: Anselm Claver, 13.

✝
LA SENYORA
Rosa Fàbregas i Moreu
VÍDUA D'AGUSTÍ ILLA
ha mort, després de rebre els Sants Sagraments
A. C. S.
Els seus apesarats: fills Maria, Agustí, Teresa i Josep; fills polítics Joaquim Valls, Mercè Fàbregas i Antoni Romagosa: néts; tia; nebots; cosins; família tota, i la senyoreta Eugènia Raich, en assabentar llurs amics i conegguts d'aquesta pèrdua irreparable, els demanen la caritat d'una oració i que vulguin concórrer a la casa mortuòria, carrer del Camp, n.º 35, avui, dilluns, a les quatre de la tarda, per a acompanyar el cadàver a l'església parroquial de Sant Josep, de Gràcia, i després al Cementiri Vell.
NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

✝
ANTONI MALERAS I GRAU
Ha mort cristianament a l'edat de 78 anys
A. C. S.
Els qui el ploren: fills Josep i Antoni; fills polítics Antoni, Alfonso i Maria Govern; néts; besnéts; nebots i família tota, en assabentar llurs amics i coneguts tan irreparable pèrdua, els preguen que el tinguin present en llurs oracions i se serveixin assistir a la casa mortuòria, Passatge d'Escudellers, n.º 3, 3.r, 2.a, avui, dilluns, a les quatre de la tarda, per a acompanyar al cadàver a l'església parroquial de Nostra Dona de la Mercè i després al Cementiri Nou.
No es convida particularment

SASTRERIA PANTALEONI Hns.
Vegeu TROPICAL
Gènere ideal per a istiu
Elegant i còmode
TROPICAL
Americana i pantalon confeccionat
52 PTES.
Secció especial a la mida
Portaferrissa, 13
PANTALEONI Hnos SASTRERIA MARCA REGISTRADA

LA X FESTA INTERNACIONAL DE LA COOPERACIÓ

Amb motiu de celebrar el primer diumenge de juliol la Festa de les Cooperatives, segons acord de l'Aliança Cooperativa Internacional, ahir se celebraren a la nostra ciutat diversos actes patrocinats per la Federació Provincial de Cooperatives de Barcelona

AL MATI

A les onze del matí tingué efecte un vermut d'homenatge amb el qual la Federació de Cooperatives obsequià els socios de les distintes entitats de Barcelona que portaven més de vint-i-cinc anys d'actuació.

L'acte es celebrà a la Cooperativa La Fraternitat, de la Barceloneta, el saló-cafè de la qual estava a l'hora de començar ple de cooperatistes, la majoria fundadors de les cooperatives obreres disseminades per les barriades d'aquesta ciutat.

Entre els assistents i representacions, ultra els organismes, Federació en ple, Unió de Cooperatives per a la Fabricació de Pastes per a sopa, Acció Cooperatista i Agrupació Femenina, vegérem el secretari adjunt de la Federació i tinent d'alcalde senyor Duran i Guàrdia, el diputat a la Generalitat senyor Felip Barjau, i moltíssims militants actius de l'organització cooperatista.

Parlaren en termes eloqüentíssims per a l'acte, d'estímul i consideració per als velsl cooperatistes que eren objecte d'un homenatge sincer d'agraïment, els senyors Campos, Bonete, Duran i Guàrdia, Coloma i les senyores Calmeta i senyoreta Palomera de l'Agrupació Femenina.

Jaume Arnal, president de la Cooperativa La Fraternitat, en nom de l'entitat organitzadora va oferir un pergamí, amb una sentida dedicatòria, a Joan Farré, per ésser el més antic dels consocis de La Fraternitat.

Tots els oradors lloaren l'acte que s'estava celebrant; elogiaren la labor conseqüent dels cooperatistes, els quals, en una obra d'abnegació i treball en comú, havien treballat per a l'emancipació dels consumidors i per a la causa dels cooperatistes.

Una orquestrina sonà l'*Himne Cooperatista*, en mig de grans i emotives ovacions.

A LA TARDA A L'ESTADI

Com a corolari a les festes de la setmana cooperatista, tingué lloc, a la tarda, un gran festival en l'Estadi de Montjuïc, que es veié concorregudíssim, fins a l'extrem d'ésser envaïdes la part de tribunes i graonades destinades als infants de les cooperatives que acudiren a la festa amb el berenar que els repartí la seva respectiva cooperativa.

A les quatre, hora de començar l'espectacle, l'Estadi oferia un aspecte imponent, sobretot el conjunt de nens i nenes, vestits de blanc i amb banderetes i símbols cooperatistes, resultant-ne una nota altament simpàtica i commovedora.

La Comissió organitzadora lluità per tal de donar satisfacció als més exigents, i va procurar, ja que la gentada que havia acudit a l'Estadi sobrepassava els límits previstos, correspondre i donar facilitats al públic.

Prengueren part a la festa, entre altres, la Federació d'Atletisme, el Grup Femení d'Esports, l'Esbart Infantil de Dansaires de l'Orfeó de Sans.

En un dels intermedis tingué lloc una exhibició simbòlica cooperatista, composta per cent-cinquanta nens i nenes de les Cooperatives, amenitzada pels acords d'un himne, moment emocionant que fou xardorosament ovacionat.

EL SENYOR MACIÀ ASSISTEIX A LA FESTA I ES AFECTUOSAMENT APLAUDIT

En aquest moment ocupa la tribuna l'llustre i venerable President de la Generalitat, senyor Macià, el qual fou constantment aplaudit, i va rebre inequívoques mostres de afectuosa simpatia, essent obsequiat amb pastes i xampany per la Federació de Cooperatives.

El senyor Macià brindà per la prosperitat de les Cooperatives, i es va oferir per tot el que d'ell dependgui en interesar-se pel moviment cooperativista de Catalunya, que tanta de simpatia l'inspira per l'obra social i econòmica que ve desenrotllant.

Fou acomiadat amb una gran ovació i victorejat.

Com a fi de festa una massa coral, composta per diversos cors de distintes cooperatives de la capital, interpretà algunes composicions sots la direcció del senyor Castells, que foren molt aplaudides.

La desfilada fou una cosa extraordinària com no en pot donar idea una resenya feta lleugerament i amb presses. Hem de fer constar, però, que els passeigs que eren del que va ésser Exposició es veien plens d'una gentada satisfeta per haver celebrat una festa transcendental de la qual servaran un bon record tots els assistents.

La impressió que ens ha causat a nosaltres fou senzillament d'una importància extraordinària que posa de relleu les virtuds morals de la Cooperació, oferint l'organització cooperativista als ulls del poble consumidor una força interessantíssima digna d'aprofitar per la legió d'obrers que miren amb desgana l'actuació i l'ideal cooperativista i més digna encara de respecte pels que s'han de descobrir davant l'obra social i mutualista que les Cooperatives de Catalunya estan realitzant.

Després fou disputada una magnífica copa obsequi de la Federació de Cooperatives, entre els equips de futbol d'El Centro Obrero Aragonés i el Fortpienc. Resultant vencedor aquest últim per 2 gols a 0, i rebé el gloriós trofeu de mans del president de la Federació de Cooperatives, senyor Campos.

Entre els assistents veiérem nombroses personalitats del camp social-econòmic i mutualista, entre els quals recordem el senyor Costa en representació de l'alcalde; el tinent d'acalde senyor Duran i Guàrdia, el diputat de la Generalitat senyor Barjau, el president de la Villa de Salut L'Aliança senyor Salat, els senyor Coloma i Ventura, director i administrador d'Acción Cooperatista, i nombrosos i actius militants del cooperativisme, la llista dels quals és faria inacabable.

Durant la festa foren obsequiats els nens i nenes amb un berenar i llaminadures, realitzan-se l'acte entre la intimitat fraternal de la família cooperativista.

RESULTATS DE LA FESTA INTERNACIONAL DE LA COOPERACIO

Atletisme

60 metres, femenins:

1.ª sèrie : Farreras, Jerez II, Castellà i Sales.

2.ª sèrie : Bartolí, Trepat I, Vidaller, Jerez I i Bilurbina.

Disc (femení):

Vidallé, Bilurbina, Castella i Jerez II.

Llargària (femení):

Farreras, Trepat, Bartolí i Jerez I.

80 metres:

1, Arèvalo, 8 s. 9/10 (rècord d'Esnya extraoficial).

2, Altafulla, i 3, Anselmi.

Perxa : Consegal, 3 m. 50 s.

Steeple-Chase

Clement, 10 m 42 s.; Bulbena i Canal.

Rellevaments olímpics:

1, Barcelona (Vives, Manel, Oliver, de la U. E. Badalona, Arèvalo i Anselmi).

2, Besora, Alcàzar, Borrull, Altafulla, equip fixte

Futbol

U. E. A. Fortpienc, 2; C. O Aragonès, 0

Disputant-se la Copa de la Cooperació lluitaren aquests dos equips, el primer aconseguí un punt en cada temps de l'encontre. La senyoreta Palomeras, presidenta de l'Agrupació Femenina de la Federació Provincial de Cooperatives, va llançar el quic-off.

Una vetllada patriòtica a l'Orfeó Llevant, de la Barceloneta

Amb motiu de complir el seu quinzè aniversari, la popular entitat Orfeó Llevant, de la Barceloneta, celebrà una vetllada patriòtica que constitui un gran èxit.

Començà amb la conferència de Vicenç Bernades al Grup de Minyons de l'esmentada entitat, que versà sobre el tema «El moviment esportiu i l'esperit patriòtic». Fou seguida amb gran interès per l'auditori, i, en finalitzar, entusiàsticament aplaudida.

Digué, en substància, que la força i aptitud de la raça no ha de limitar-se a guanyar competicions esportives dels seus asos, però que cal crear una joventut patriòtica i que senti l'esperit nacional a través de la pràctica de l'esport. Recordà el cas de les nacionalistats que guarden més analogia amb Catalunya, on els seus quadres esportius foren sempre el fogar del nacionalisme.

A grans pinzellades féu la història dels punts culminants que marcaren el renaixement atlètic com a un dels grans fets socials del segle XIX, i en preguntar-se quin esport seria més a propòsit al caràcter dels catalans, per a contribuir a aquesta obra de ressorgiment nacional que hem vist en els pobles sotmesos fins a la guerra europea, evocà el nom d'aquell gran patriota César August Torres i de la benemèrita obra que els seus continuadors han anat fent arreu de Catalunya. Incità les joventuts a mantenir-se fidels en l'amor a la pàtria, i que tant a través dels cants com des dels seus campaments d'excursionista, recordin sempre llur condició de catalans, i que han d'ésser forts i àgils si volen ésser lliures.

A continuació recitaren poesies els associats senyors B. Navarro i Montés, i cantaren la tiple senyoreta A. Jiménez i el tenor Emili Viusà.

Després de l'acte del lliurement oficial del banderí a la Secció de Minyons, la massa coral donà a conèixer el nou himne *Avant!*, per les Tres seccions de l'Orfeó Llevant, dirigides pel mestresots-director, J. Paltré, autor de la composició i lletra del soci J. Balaguer, que fou rebut amb xardorosos aplaudiments.

La vetllada acabà amb el cant d'*Els Segadors*, escoltats, no cal dir-ho, a peu dret i entremig de les ovacions del públic que omplia la sala a vessar.

NATACIÓ

LES MOUETTES VENCEN EL C. N. BARCELONA

París, 3. — La reunió organitzada per a aquesta tarda pel Club Femení Les Mouttes a l'Estadi nàutic de Tourelles, oposava les campiones de París contra un equip del C. N. Barcelona, i en ella les Mouttes han obtingut una victòria clara i decisiva.

100 metres, internacional: El primer i segon lloc han estat guanyats per les Mouttes; el tercer, per la senyoreta Soriano, de Barcelona; el cinquè, per la senyoreta Torrents, de Barcelona.

150 metres internacional: Tots els llocs guanyats per l'equip de les Mouettes, excepte el 4.t, que fou aconseguit per un membre del Barcelona. — Fabra.

BOXA

AL NOU MÓN

DIMECRES VINENT, DEBUT DE GREGORI VIDAL CONTRA LLORENC VITRIA

Emmarcat en una reunió extraordinària, tindrà lloc el vinent dimecres la presentació a Barcelona, després de les grans actuacions d'Amèrica, del gran boxador Gregori Vidal.

Es difícil de comentar els seus èxits, puix que els aficionats han seguit sempre la seva carrera pugilística, donant-se compte de la seva vàlua per ésser l'únic espanyol que ha pujat al ring americà per a disputar un campionat del món.

Soportant tota mena d'injustícies i mal dirigit, només pels seus mèrits propis aconseguí Vidal arribar a ésser una de les figures més grans de la boxa mondial, comptant amb un historial en l'Everlast-Record, que pocs boxadors poden igualar.

L'organització Barcelona-Ring, emprèsa per la qual farà el seu primer combat a Espanya, ha preferit posar-lo en front d'una de les nostres primeres figures nacionals, en lloc d'un estranger, segura que el públic prefereix, per a judicar un boxador, veure'l davant d'un home la vàlua del qual ja conegui.

Vitrià espera aquest encontre, que havia demanat als organitzadors, per a demostrar que segueix essent una de les primeres figures de la nostra boxa.

Per inconvenients sorgits a darrera hora, la reunió no podrà celebrar-se a l'Olympia; el programa, però, serà el mateix, puix que el penúltim combat serà entre Bartos, el qual, en el seu debut en el pes lleuger, lluitarà contra el comingman Micó.

Bartos s'entrena amb Vidal a Valldoreix, seguint un règim perfecte per aquest combat, del qual confia sortir-ne vencedor.

Completaran el programa d'altres combats importants.

REM

ELS CAMPIONATS DE CATALUNYA DL REM

Tarragona, 3. — Organitzat pel Club Nàutic de Tarragona, s'han celebrat els campionats de Catalunya de ioles, amb quatre remers i timonel i canot.

El campionat de canots ha estat guanyat per Prat, del Club Nàutic de Tarragona, que inverteix en els 2,000 metres, amb tres viratges, 10 m. 25 s.

En segon lloc s'ha classificat Salvat, del Marítim, en 10 m. 42 s. 4/5.

Iol a quatre remers, punta i timoner

1, «Barcelona», del Club de Rem, per Siques, Bonet, Massana i Romeu; timoner, Mollera, en 8 m. 54 s.; 2, «Mare Nostrum», del Marítim, per Otin, Vila, Reoyo, Català; timoner, Giné, en 8 m. 59 s. 2/5., i 3, Club Nàutic de Tarragona, i 4, Club de Mar.

* * *

PROVES DE REGULARITAT

Es celebrà la prova de regularitat Barcelona-Tarragona, per a motocanots.

Es classificà en primer lloc «Esmeralda», propietari, Fabregat; 2, «Amic», de Ventosa i Calvell; 3, «Sant Jordi», de Hebrat; 4, «Concha», de M. Sans, i 5, «Miwing», d'E. Bertran.

Carrera de ba andres, sèrie de 6 metres

1, «Lotus», de Vals i Amat, i 2, «Asphotel», de Baltà.

Sèrie de 7 metres

1, «Giralda», d'E. Bertran.

Sèrie de 8 metres

1, «Vega», de L. Mateu» 2, «Toribio», de Pibernau i Tarré, i 3, «Alall», de Xirau Palau.

RUGBY

SELECCIO CATALANA, 5 BARCELONA, 3

Ahir, a la tarda, se celebrà el partit de rugby entre els equips esmentats, a homenatge al Barcelona per haver guanyat els campionats de Catalunya i d'Espanya i per a trametre al Barcelona i a l'Espanyol les copes conquistades en el passat campionat.

El partit fou jugat davant d'un públic molt nombrós, el qual aplaudí amb entusiasme totes les belles jugades que es feren.

La lluita fou portada a gran tren. La primera part acabà amb resultat a zero, tot i que el Barcelona dominà lleugerament.

A la segona part dominà la selecció, i el partit acabà amb el resultat de 5 a 3 a favor seu.

L'arbitratge del senyor Crespillo, regular.

Els equips eren : *Selecció* : Cases, Mèndez, Terramera, Mayor, Nubiola, Manel, Ros, Nicollet, Goira, Puigdevall, Pelayo, Barrera, Gallart, Blasco i Valls. *Barcelona* : Folc, Juanes, Blasco, Ravetllat, Sardà, Vilaespassa, Aguilar, Baides, Masdefiol, Miret, Rossini, Brogi, Ruiz i Coromina.

Marcà primerament el Barcelona, per mitjà de Sardà, i Vilaespessa fallà la transformació. La marca de la Selecció l'aconseguí Terramiera, Casas transformà. — *Vives*.

TENNIS

AVUI ARRIBA MAIER, GUANYADOR DE WIMBLEDON

En l'exprés de França que arriba a Barcelona a les 11.44 del matí, és esperat Enric Maier, el contra campió, que tan brillant actuació ha portat a cap al Torneig de Wimbledon, vencent a Borotra i adjudicant-se el Campionat mixte de parella amb la nord-americana miss Ryan.

Com que és el primer jugador espanyol que s'adjudica un títol mundial, és d'esperar que tots els tennistes aniran a l'estació a retre el merescut homenatge al Campió de Catalunya i d'Espanya, que tants de llorers ha sabut aconseguir.

De l'estació de França serà acompanyat al Barcelona Lawn-Tennis Club, on serà obsequiat amb un xampany d'honor, al qual assistiran representacions de tots els clubs i associacions.

FÚTBOL

La Promoció

SANTBOIA-PALAFRUGELL

(no celebrat)

Davant dels incidents ocorreguts al camp del Santboià, no hi hagué cap àrbitre que es volgués prestar a dirigir l'encontre Santboià-Palafrugell assenyalat per ahir. Per tant, doncs, qued pendent de celebració.

SANS, 2; CATALUNYA, 0

A la primera part dominà lleugerament l'equip propietari del terreny, el qual obtingué el primer gol, per mitjà de Saura, qui aprofità oportunament una fallada del porter del Catalunya.

A la segona part, de sortida, Llovera aconseguí un altre punt per als seus, continuant el domini del Sans. Acabà el partit amb el resultat abans esmentat.

Arbitrà Santiago, i els equips s'arrengleraren així : *Sans* : Domènech, Villacampa, Torredeflot, Soligó, Andreu, Bertolí, Gironès, Saura, Llovera, Mota i Calsina. *Catalunya* : Ricart, Vives, Pagem, Pallarès, Delafuente, Guillemon, Garín, Legaz, Forcada, Ascon i Piñero.

TERRASSA, 3; VILAFRANCA, 0

Victòria demostrativa de la superioritat dels locals, que ja en la primera part han sabut assegurar-se la victòria. Broto, que tingué una tarda afortunada, marcà, al primer temps, els tres gols. A la segona part, el joc fou més igualat, i ni uns ni altres aconseguiren marcar.

Arbitrà Coll, i els equips eren: *Terrassa* : Llopis, Bartomeus, Humet, Castro, Recasens, Cadafalch, Martínez, Molla, Broto, Losada i Aratells. *Vilafranca* : Sabaté, Ramon, Monres, Lara, Larrosa, Quinquilla, Garcia, Castells, Ballester, Xifreu i Perona.

HORTA, 2; MARTINENC, 0

Partit apassionant i decisiu. Un nombrós públic s'aplegà entorn el camp de l'Horta, amb motiu del benefici del seu jugador Brió. La lluita esdevingué en tot moment emocionant per l'entusiasme i rapidesa que fou portat el joc. Dominà generalment el Martinenc, però la seva davantera es mostrà embarullada i mancada d'eficàcia en rematar a gol. Al contrari, l'Horta féu joc més precís passada d'Arnau fou aprofitada per Barnet, marcant el primer gol de la tarda. Als vint-i-cinc minuts, una falada de Cros originà un centre de Barnet, que Torres convertí en segon gol. El joc es féu violent per la passivitat de l'àrbitre, i així, als trenta minuts, Dolç agredí Rosalenc, i ambdós foren expulsats del terreny de joc. Continuà pressionant el Martinenc, fins a arribar al descans. En dirigir-se l'àrbitre al seu vestuari, fou agredit per un individu del públic, i resultà lesionat. Per aquest motiu suspengué el partit quan mancava jugar el segon temps.

Arbitrà, amb gran passivitat, el col·legiat Armengol.

Els equips foren:

Horta. — Zarranz, Brió II, Rovira, Dolz, Baudina, Ribó, Brió I, Arnau, Torres, Landa i Barnet.

Martinenc. — Uriac, Cros, Vinyes, Alters, Rosalenc, Sibeques, Tonijoan, Cases, Aranda, Jover i Fandos.

Palafrugell...	12	8	1	3	24	19	17
Sans.....	13	7	1	5	23	18	17
Martinenc ...	13	6	3	4	29	20	15
Santboià.....	12	6	3	3	25	19	15
Terrassa.....	13	4	6	3	30	28	14
Vilafranca...	13	5	3	5	21	25	10
Horta.....	13	3	4	6	21	24	10
Catalunya...	13	0	3	10	14	34	3

Copa Llevant

GRANOLLERS, 1; RIPOLLET, 1

El domini ha correspost gairebé sempre al Granollers. Malgrat això, el Ripollet ha atacat també considerablement, i més que tot ha fet una defensa immillorable del seu marc.

El primer temps finalitzà amb l'empat a o gols. A la segona part, Casas, per al Ripollet, i Garí, per al Granollers, aconseguiren els punts. El porter del Ripollet, en una tarda d'encerts, evità una desfeta als seus.

Solà va tenir cura de l'arbitratge; i pel *Ripollet* actuaren : Español, Campanyà, Maranges, Simon, Sans, Mateu, Marzo, Sànchez, Casas, Borràs i Morató; i pel *Granollers* : Mateu, Lladó, Pèrez, Argemí, Sala, Rifé, Lluc, Garí, Carmona, Pous i Ubeda.

SANT ANDREU, 1; GIRONA, 0

A la primera part dominà l'equip local, apuntant-se l'únic gol del partit, que l'obtingué Duran, als quinze minuts de joc, en tirar un freequic A la segona reaccionà el Girona, que dominà més, però no pogué marcar. Arbitrà el senyor Boada, i els equips s'arrengleraren així : *Sant Andreu*: Petrus, Ferrer, Soler, Crispí, Duran, Inglan, Simon, Godas, Montoliu, Sánchez i Juàrez. A la segona part va jugar de mig ala, i Inglan de defensa, per retirar-se Soler. *Girona* : Puig, Bussot, Farró, Flavià, Comes, Vilalta, Ferrer, Comes, Balmanya, Escuder i Pagès.

BADALONA, 1; JUPITER, 1

Amb el resultat abans esmentat va acabar aquest partit, gairebé decisiu per al primer lloc del torneig Copa Llevant. Així i tot, l'encontre no va tenir pas res d'important; se jugà amb molta voluntat i res més. Als quinze minuts de començar la segona part, Campabadal obtingué l'únic gol per als seus. Als vint-i-cinc minuts de joc, Português aconseguí l'empat, amb el qual acabà la partida.

Arbitrà Pequera, i els equips eren: *Badalona*.Florença, Borràs, Martín, Espuny, López, Mena, Betancourt, Forgas, Campabadal, Josa i Millan. *Júpiter*.—Casanovas, Claudio, Ibàñez, Arilla, Flaquer, Basilio, Pérez Esteve, Pueyo, Português i Morales I.

Júpiter.....	11	6	2	3	14	11	14
Badalona....	11	5	5	1	34	19	15
Granollers...	11	5	4	2	19	12	14
Iluro.....	11	3	3	5	22	29	9
Sant Andreu.	12	4	2	5	23	24	9
Ripollet.....	11	5	3	3	23	22	13
Girona.....	11	1	1	9	14	34	3

ELS AMISTOSOS

LA DIADA DEL MATARO

Amb motiu de celebrar-se la diada de l'Iluro Sport Club, s'han organitzat diferents actes esportius.

Un partit de futbol entre l'Iluro i el Centre de Sabadell; el primer guanyà per 3 a o. Un partit de Basquebol entre una selecció de Mataró i una altra de Barcelona; la darrera aconseguí el triomf per 27 punts a 24

El Barcelona, en el partit final de la temporada, empata a dos gols amb els campions de Lliga

BARCELONA, 2; MADRID, 2

Ningú amb més mèrits que l'equip madrileny per a jugar el partit final de la temporada al camp de Les Corts, ja que no en va ostenta el títol de Campió de Lliga. Aquesta circumstància, i el gran nombre de primeres figures que té als seus rengles l'equip blanc, motivaren que el camp del Barcelona oferís ahir un magnífic aspecte, sense arribar, però, al ple complet.

Per altra banda, el públic volgué testimoniar a l'equip visitant el seu agraïment pel comportament del seu públic amb motiu de la final jugada a Chamartín, i amb aquest motiu fou rebut, en entrar al camp, amb una gran ovació.

L'encontre, però, no respongué a l'expectació que havia despertat. Mancat de l'alicient que suposa l'adquisició dels dos punts o de la importància que pot tenir una eliminació, hi hagué moments en què fou massa amistós, sense que els jugadors posessin en la lluita l'interès necessari perquè aquesta arribés a tenir caràcters d'emoció, sense voler dir això que no tingués moments de belles realitzacions de joc. Fou, doncs, un bon encontre, i res més; de més qualitat de joc a la segona part que a la primera, en la qual donà molt més rendiment l'equip madrileny.

A la primera part, dominà amb força intensitat l'equip Campió de Catalunya, però la seva davantera no va saber aprofitar totes les ocasions que tingué per a batre Zamora, que en els primers moments del partit donà mostres d'alguna inseguritat. Malgrat aquest domini, els primers en marcar foren els madrilenys, la ratlla d'atac dels quals es mostrà més perillosa que la barcelonista. Mancada d'ajut de la línia mitgera hagueren de romandre, inactius la major part del temps. Especialment Rubio tingué un ben poc afortunat debut en el centre dels mitjos. A la segona part, Hilario passà a ocupar el lloc de Rubio, i això es traduí en una millor actuació de l'equip madrileny, tota vegada que el canari, en el lloc de mig centre, bregà amb molt d'encert. Sense voler dir que dominés tant com els locals, l'equip blanc igualà el joc en aquest segon temps i la seva davantera donà gairebé sempre a sensació de perill en els seus avenços.

Si al domini que exerciren els equips haguéssin solament d'atenir nos, la victòria hauria hagut de somriure als locals, que tiraren fins a onze corners contra un tres a la meta que defensava Noguera; pero, en canvi, la superioritat que demostraren els madrilenys a acostar-se a la porta del Barcelona, els fa creditors a l'empat amb que acabà la lluita.

Ja hem dit, doncs, que sense arribar a res extraordinari, l'equip madrileny jugà un bon partit. Zamora, a la porta, que al principi es mostrx insegur, tingué ocasió després de demostrar la seva innegable vàlua en deturar amb encert algunes jugades de compromís. Ciriaco, a la defensa, fou el millor dels tres que jugaren, ja que Quincoces hagué de retirar-se, i el substituí Quesada. Aquest, especialment, demostrà trobar-se en baixa forma, i fou el culpable del segon gol del Barcelona. Hilario i Leon foren els millors dels cinc mitjos. Rubio no va pas convèncer en el lloc de mig centre, i Gómez sols es destacà per la seva innecesària duresa. Prats, que el substituí a la segona part, tampoc féu res d'extraordinari. L'entusiasme de Hilario empenyent, a la segona part, als seus davanters a l'atac, fou el més notable de la línia. De la davantera, Hilario, a la primera part, es destapà com un formidable tirador. Olaso fou un bon extrem tot el partit, i Olivares demostrà també condicions. Rubio, apàtic, i Bestit, féu ben poc de profitós.

Dels nostres, Noguers tingué ocasions de lluïment, i demostrà molt bon encert per interceptar els centres sobre la seva porta. Sols podríem retrere-li que es llencés tard al primer gol madrileny. La defensa, discreta; els seus components estigueren a igual nivell. Martí fou el millor dels migs, pel seu treball durant el partit. Dos Santos féu gala de la seva precisió, però es lliurà poc a la lluita. Del davant, la tripleta central superà els extrems, ahir bastant insegurs. Destacà en primer terme Samitier, autor dels dos gols i de la majoria d'ocasions de perill per la porta de Zamora. El seguiren en mèrits Goiburu i Bestit. Parera jugà també bé, mentre actuà.

Arbitrà, sense dificultats, el col·legiat senyor Sojo, qui tingué algunes equivocacions en l'apreciació dels offsides. Els equips estaven integrats així:

Barcelona. — Noguers, Zabalo, Alcoriza, Martí, Dos Santos, Pedrol (segona part Castillo), Diego, Goiburu, Samitier, Bestit i Parera (després Pedrol).

Madrid. — Zamora, Ciriaco, Quincoces (segona part Quesada), Gòmez segona part Prats), Rubio (segona part Hilario), Leon, Bestit II, Regueiro, Olivares, Hilario (després Rubio) i Olaso.

* * *

Abans del partit fou exposada la Copa donada per l'Ajuntament a disputar en dos partits. L'equip madrileny fou rebut amb una ovació, i després de les salutacions de rigor entre els capitans Zamora i Samitier, Olivares posà la pilota en joc.

De sortida dominà el Madrid, i Noguers hagué de llançar-se als peus d'Hilario per a evitar un xut d'aquest. Reaccionà el Barcelona, que tirà fins a cinc còrners contra el Madrid, sense resultat. Poc després, Samitier tirà fort a gol, i deturà Zamora, qui no pogué blocar la pilota, i s'hagué de tirar als peus de Bestit per a evitar un gol segur. Als vint minuts de joc, en ple domini del Barcelona, un bon avenç de tota la davantera del Madrid, que semblava allunyat,permeté a Hilario llançar un tret ras fortíssim a gol, que Noguers no pogué aturar, la qual cosa valgué el primer gol per al Madrid.

Seguí el domini del Madrid, i un altre tret fort d'Hilario rebotà al pal. Reaccionà el Barcelona, i Zamora, en brillant estirada, deturà un freequic tirat per Goiburu. Seguí el domini del Barcelona, i als trenta-set minuts de joc, Goiburu cedí a Parera, qui centrà bé, rematant amb el cap, Samitier, a gol. Zamora deturà providencialment la bala, però no pogué evitar que Samitier, d'una bona rematada, enviés el cuiro a la xarxa, i valgué l'empat al Barcelona.

A principis de la segona part dominà el Madrid. Deturà Noguers un centre perillós d'Olaso i un passi avançat d'Olivares a Rubio. Reaccionà el Barcelona, i Zamora es veié obligat a interceptar un cap de Samitier i un fort tret de Goiburu. Poc després, Rubio avança, i Alcoriza desvià el tret del jugador madrileny a corner, que és el primer contra el Barcelona. El tirà Bestit, i Olivares, d'una col·locada capcinada, obté el segon gol per als seus.

El gol esperona el Barcelona, que treu dos corners contra la porta de Zamora, el segon dels quals és rematat per Samitier, d'un tret deturat pel pal. Al minut, un freequic contra el Barcelona, tirat per Olaso, és rematat per Rubio, amb el cap, a gol, que és anul·lat per l'àrbitre per offside del jugador madrileny. Als vint-i-dos minuts, Quesada s'entrenté amb a pilota als peus, que li és arrabassada per Samitier, qui avança decidit cap a gol, i d'un tret ras a l'angle, imparable, aconsegueix el segon gol per al Barcelona. Segueix després el joc amb lleugera avantatge per al Barcelona, qui obté tres corners contra els madrilenys. I acaba el partit amb empat a dos gols.

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT ASSISTI AL PARTIT

En començar la segona part del partit Barcelona-Madrid, arribà al camp el senyor Macià, qui volgué assistir al matx, donant una prova de deferència als madrilenys, i passà a ocupar, juntament amb la seva filla, la llotja presidencial. Fou rebut amb una xardorosa ovació pel nombrós públic que emplenava el camp.

Hi romangué fins a la terminació del partit, acompanyat del batlle doctor Aiguader, del president de la Federació Catalana de Futbol, regidor Francesc Costa, i del president del Barcelona, senyor Coma.

Waters. Cardona. Vergara, 1

CASAL DELS ESPORTS, 1; MONTPLET S. C., 2

En un partit en extrem disputat, s'enfrontaren ahir aquests dos primers equips; resultè guanyador el Montplet per la mínima diferència.

HÍPIQUES

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT ASSISTI A LES CURSES CELEBRADES AHIR A L'HIPODROM

Ahir fou una tarda excepcional per a l'Hipòdrom, puix que es veié honorat amb la presència del President de la Generalitat de Catalunya, senyor Francesc Macià, el qual, acompanyat de la seva distingida filla, ocupà la llotja oficial. Abans de córrers la segona cursa i durant l'interval entre aquesta i la tercera, els il·lustres visitants, acompanyats del president i secretari del Barcelona Turf, dels directius d'aquesta entitat, senyors Oriol, Forns i Fernàndez, i d'altres que sentim no recordar, recorregueren les dependències de l'Hipòdrom. En el «pesatge» amb l'amabilitat i senzillesa que el caracteritzen, estigué conversant amb els joqueis allí presents, assabentant-se amb interès dels detalls de l'esport hípic. En el «padock», mentre examinava els cavalls que havien de disputar-se el premi «Ukko», el president del Barcelona Turf, senyor Lentius, explicà al senyor Macià tot l'interès que es pren aquesta entitat en pro del foment de la cria cavallar en el pís, i els sacrificis que s'imposaen a aquest respecte.

Tant a l'arribada del senyor Macià, com a la sortida i durant la seva permanència a l'Hipòdrom, fou objecte d'entusiastes demostracions d'afecte, esseut aclamat repetidament.

El programa que es desenrotllà a la pista es pot afirmar que tingué un màxim interès, tant pel nombre de cavalls que hi prengueren part, com per l'Handicap (partida doble), disposat per al Premi de l'Associació d'Hotelers i similars de Catalunya. Obrí la marxa al trot enganxat, una cursa amb set cavalls, i en resultà vencedor «Us Marines», menat per Courtade (que es destacà com un guiador insuperable). Recorregué els 1,600 metres en 2 m. 28 s., seguit de «Roi Albert Bilces», per Estelric, el qual emprà 2 m. 28 s. 2/5, i de «Roitelet», per Coll, en 2 m. 29 s. Es pagaren les apostes guanyador, a 15'50 ptes., i col·locat, a 8'50 i 9, respectivament.

Es corregué després la cursa de venda al galop (llisa), per al premi «Ukko», en una distància de 1,900 metres, que recorregué en 2 m. 6 s. 2/5, «Parsifal», menat per Arcos, seguit de «Vipere», per Olloquiegui, a dos cossos. A curt cavall, «Loterie», per J. Garcia. A mig coll, «Bol d'Or», per Chavarries. Apostes guanyador, a 54 ptes., i col·locat, a 14'50 i 7'50, respectivament. En aquesta cursa prengueren part cinc cavalls.

Acabada aquesta cursa es precedí a córrer la segona prova del premi «Associació d'Hotelers i similars de Catalunya». Resultà vencedor «Roitelzt», menat per Coll, en 2 m. 26 s.; 2.n, «Bata», per Campua, en 2 m. 27 s., i 3.r, «Us Marines», per Courtade. Aquest cavall, que arribà el primer a la meta, fou distanciat per no haver sostingut la recta. Apostes guanyador, 36 ptes., i col·locat, 13 i 20'50, respectivament.

A continuació es disputà el premi «Puerto Rico», distància 2,500 metres. La cursa fou al trot enganxat i hi prengueren part 9 cavalls. Resultà vencedor «D'Artagnan», menat per Courtade, en 3 m. 55 s.; segon, «Bologne», per Guasp, en 3 m. 57 s.; tercer, «Bore», per Recasens, en 3 m. 57 s. 4/5, i quart, «Dies Irae», per Coll. Apostes : guanyador, 17'50 ptes., i col·locat, 7, 7'50 i 8, respectivament.

Toca després el torn a la tercera prova del premi «Associació d'Hotelers i Similars de Barcelona», que guanyà fàcilment «Us Marines», menat per Courtade, en 2 m. 27 s., i segon, «Roi Albert Bilces», per Estelrich, en 2 m. 28 s., i tercer, «Violette Blanche», per Sobrecasas. Les apostes a guanyador foren 14 ptes., i col·locat, 8 i 7'50, respectivament.

Clogué el programa el premi «Villamejor», Cursa al galop (llisa) handicap. Disàtncia, 2,000 metres. Arribà primer a la meta, després d'una esplèndida cursa, «Rique», menat per Arcos, el qual emprà 2 m. 8 s., seguit a 1 1/2 cossos per «Alexandre», menat per Chavarrias; a tres cossos d'aquest, «Esseè Lass», per Olloguiegui, i a un cos, «Santillanaq, per P. Garcia. Les apostes a guanyador foren 1'50 pessetes, i a col·locat, 10 i 9'50, respectivnment. — *Batacazo*.

F. C. METROPOLITÀ DE BARCELONA, S. A.

(TRANSVERSAL)

TARIFA GENERAL

BITLLETS ORDINARIS

Estació de Sortida	ESTACIÓ DE DESTÍ											
	Triomf Nord	Urquinaona	Catalunya	Universitat	Urgell	Rocafort	Espanya	Hostafrancs	Sans	Mercat Nou	Bordeta	Bordeta Cotxeres
	Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.
Triomf-Nord.....	»	0'10	0'10	0'10	0'15	0'15	0'20	0'20	0'25	0'25	0'30	0'30
Urquinaona.....	0'10	»	0'10	0'10	0'10	0'10	0'15	0'15	0'20	0'20	0'25	0'25
Catalunya.....	0'10	0'10	»	0'10	0'10	0'10	0'15	0'15	0'20	0'20	0'25	0'25
Universitat.....	0'10	0'10	0'10	»	0'10	0'10	0'10	0'15	0'15	0'15	0'20	0'20
Urgell.....	0'15	0'10	0'10	0'10	»	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'15	0'15
Rocafort.....	0'15	0'10	0'10	0'10	0'10	»	0'10	0'10	0'10	0'10	0'15	0'15
Espanya.....	0'20	0'15	0'15	0'10	0'10	0'10	»	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10
Hostafrancs.....	0'20	0'15	0'15	0'15	0'10	0'10	0'10	»	0'10	0'10	0'10	0'10
Sans.....	0'25	0'20	0'20	0'15	0'10	0'10	0'10	0'10	»	0'10	0'10	0'10
Mercat Nou.....	0'25	0'20